

Молодіжний Вісник

Громадська газета №31(56) грудень 2009 р.
Державного професійно-технічного навчального закладу
"Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище"

З НОВИМ РОКОМ ТА РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

З Новим Роком та Різдвом Христовим!

Новорічні свята і весь період підготовки до них наповнює людей духовним піднесенням, урочистістю, бажанням творити, робити добро.

Зазвичай, в цей час підводяться підсумки праці, будуються плани на майбутнє. Навчальний заклад протягом року, незважаючи на складні економічні, політичні умови в державі, працював стабільно, згідно зі статутними вимогами.

Зміцнювалась матеріально - технічна база: це три сучасних теоретичних кабінети, модернізація лабораторій, майстерень кухарів - кондитерів, електромеханіків, поштовиків, операторів комп'ютерного набору. Заміна вікон двох поверхів гуртожитку, спортивної зали, кабінету 112 на енергозберігаючі. Отримання срібної медалі та лауреата конкурсу у Міжнародних виставках та презентаціях. Присвоєно звання флагмана освіти України. Випущено більше 400 випускників, з яких 80% працевлаштовані та продовжують навчатись у вищих навчальних закладах. Завойовано перше місце серед ПТНЗ області в обласних заходах виховного характеру. Реконструйовано приміщення загального користування для учнів, працівників та людей, які користуються інвалідними візками. Для цієї ж категорії побудований пандус.

Педагогічний колектив постійно вдосконалював свою майстерність, господарський відділ забезпечував належні умови функціонування.

Все це спрямовано на створення належних умов для отримання якісної освіти нашими учнями, виховання у них високоморальних та духовних норм життя. Адже в теперішніх умовах досягти успіху може тільки вихована, розумна, озброєна знаннями, пра-

цездатна людина.

Тож хочу побажати усім нам залишити в минулому усе те, що заважало нам жити, а в Новому році здійснення задумів, успіхів, духовного очищення. Здоров'я міцного та щастя усім!

З Новим Роком та Різдвом Христовим!

*З повагою директор ДПТНЗ "ВМВПУ"
О.Д.Дмитрик*

Шановні колеги! Дорогі учні!

Життя наше швидкоплинне, складне й багатогранне... І рік, що спливає не був винятком.

Звичайно, не все задумане вдалося здійснити, не все заплановане реалізувати але у нас є всі підстави відверто дивитися одне одному у вічі та з надією у Добро, Чесність і Людяність будувати нове життя.

На порозі наших домівок - Новорічні та Різдвяні свята, які щоразу додають нам приємних клопотів: ми даруємо своїм близьким приємні сюрпризи та гарні подарунки, надсилаємо рідним і друзям сповнені щирості й тепла привітання. Ці неповторні миттєвості супроводжуються радістю й хвилюванням, прагненням роздивитися за блиском зимових свят те, що несе

нам Рік Новий.

Наступний рік готує нам серйозні випробування - вкотре поставить нас перед вибором, який ми зробимо на користь того, щоб самостійно творити свою долю, долю України

Сьогодні від щирого серця вітаю усіх з Новим Роком та Різдвом Христовим!

*В гарну днину, в добрий час
Вітаю з Новим роком Вас!*

*Бажаю успіхів, здоров'я,
Втіхи, радості з любов'ю.*

*Хай із Вечерею Святою
Велично в дім ввійде добро,
На щастя, диво - колядою
Благословить Святе Різдво!*

Хай святковий настрій супроводжує Вас упродовж всього наступного року, а доля буде щедрою на здоров'я, щастя, вірних друзів та удачу. Нехає ваші душі зігріває тепло родинних домівок, а світло Вифліємської зорі вказує правильну дорогу.

**З Новим Роком!
З Різдвом Христовим!**

*З повагою, заступник директора
Н.В.Р Тютюнник М.М.*

Н

А

Ш

І

Д

О

С

Я

Г

Н

Е

Н

Н

Я

- **Срібна медаль** у конкурсі інноваційних розробок Дванадцятій міжнародній виставки навчальних закладів "Сучасна освіта в Україні 2009";

- **Почесний диплом** "За особистий внесок у розвиток інновацій" (директор ДПТНЗ "ВМВПУ" О.Д. Дмитрик);

- **Почесна грамота** "За виявлені професіоналізм" у II етапі Всеукраїнського конкурсу фахової майстерності, професія "Кухар" (Громович Марина, гр. № 8);

- **I місце** серед команд ПТНЗ області з баскетболу (юнаки);

- **Свято обдарованої молоді** "Зоряний шлях", премійовані та нагороджені почесними грамотами 150 учнів училища;

- **III місце** за програмою Спартакіади ПТНЗ області з міні-футболу (юнацька збірна);

- **Диплом I ступеня** за перемогу в обласній виставці-конкурсі флористичного дизайну (Загон Оксана);

- **Диплом за перемогу** в обласній виставці-конкурсі флористичного дизайну, номінація "Креативна ідея" (Калінушка Марина);

- **Диплом за II місце** в обласному фестивалі-огляді художньої самодіяльної творчості учнів ПТНЗ «Подільські зорі» - вокальний ансамбль «ВМВПУ» (худ.керівник О.Чорна)

- **Диплом за III місце** в обласному фестивалі-огляді художньої самодіяльної творчості учнів ПТНЗ «Подільські зорі» - дует Петлінська В., Кучерук М. (худ.керівник О.Чорна)

- **I місце з міні-футболу** за програмою Спартакіади ПТНЗ області (збірна дівчат)

- **Отриманий Грант** у сумі 30 000 гривень в рамках реалізації обласної Програми розвитку інформаційних телекомунікацій та інноваційних технологій в закладах освіти області 2006-2010.

- **Лауреат конкурсу** у номінації «Інновації у професійно-технічній освіті у виставці-презентації: «Інноватика в освіті України-2009»

- II місце у всеукраїнському конкурсі Web-дизайну - Снідевич Андрій, номінація «Web-програмування»

2-4
ГРУДЕНЬ 2009 року
КИЇВСЬКИЙ
ПАЛАЦ ДІТЕЙ
ТА ЮНАЦТВА

**Інноватика
в освіті
України**
Виставка-презентація

ОРГКОМІТЕТ:
вул. П. Лумумби, 4/6, корпус В, оф. 1107
Тел./факс: +38 044 498-42-04, 498-42-05,
498-42-06, 498-42-07.

02-04 грудня 2009 року у приміщенні Київського палацу дітей та юнацтва проходила виставка-презентація "Інноватика в освіті України", організаторами якої були Міністерство освіти і науки України, Академія педагогічних наук України і компанія "Виставковий світ".

"Освітнянські виставки засвідчують плідну працю багатьох закладів освіти у розв'язанні проблеми реформування, вони стали лабораторією передового досвіду, об'єднують науковців та викладачів у пошуках ефективних шляхів удосконалення навчально-виховного процесу, моделей управління.

Приємно відзначити, що на цьому освітянському форумі "Інноватика в освіті України" навчальні заклади, підприємства, які обслуговують освіту, презентують найвагоміші творчі надбання, педагогічні інновації, свої кращі досягнення в галузі освіти і науки, що, безперечно, сприятиме обміну досвідом і впровадженню інновацій в навчальний процес," - зазначив під час відкриття виставки заступник міністра освіти і науки України Стріха М.В.

Колектив Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища протягом багатьох років веде активну роботу щодо модернізації професійно-технічної освіти, впровадження інноваційних педагогічних технологій. Для нашого навчального закладу вже стало доброю традицією щороку представляти на розсуд наших співвітчизників досягнення у галузі освіти та науки за минулий рік.

За результатами участі у виставці-презентації "Інноватика в освіті України-2009" навчальний заклад став лауреатом конкурсу у номінації "ІННОВАТИКА У ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНІЙ ОСВІТІ"

Детальніша інформація на сайті <http://innovosvita.com.ua/>

Мельничук А.В.

КУПУЙМО ВІННИЦЬКЕ!

Багата природа Подільської землі: квітучі сади, родючі поля, працьовиті люди. І на нашій, дарованій Богом землі, росте надзвичайно поживна, екологічно чиста корисна для нашого організму сировина для виготовлення продуктів харчування. На родючих полях і ланах Подільської височини, де повністю відсутні шкідливі металургійні виробництва та шахти, росте сировина, яка збагачує наш організм своїми вітамінами і мінералами. Завдяки працьовитим людям Вінницької області ми харчуємося якісними продуктами, виготовленими дбайливими руками наших людей.

11 грудня 2009 року я відвідала виставку-ярмарок "Купуймо Вінницьке!". Був представлений різноманітний асортимент товарів, проводились дегустації. Товари, які були там представлені, тільки найвищої якості. Але серед усього побаченого мене вразили особливо декілька стендів, які потребували особливої уваги. Одним із таких стендів був стенд "Здорове харчування". Саме тут всі люди бачили ту працю людей Вінницької області, їхню дбайливе ставлення до навколишнього середовища та людей. Продукти, які я побачила, були різного походження. Їх можна було скуштувати і переконатись, що насправді це смачно і корисно.

Наступним стендом були кактуси і сукуленти. Коли підійшла я до стенду ближче, я не могла сконцентрувати свій погляд на одному. Мої очі охоплювали весь стенд. Біля нього було так приємно стояти, відчуваючи подих природи, що далі навіть не хотілось йти.

Ще одним із особливих стендів був ГОМзОФМ "Гармонія", де була представлена ручна робота: плетіння бісером, вишивка, листівки, виготовленні власноруч. І слід зауважити, що ці вироби робили люди з обмеженими можливостями. На мою думку, ручна робота - найцінніша, адже людина, яка щось роблячи своїми руками, вкладає свої найсвітліші ідеї, душу, почуття, частинку серця. При чому ручна робота набагато якісніша, ніж машинна та має особливу енергетику тепла і світла.

А взагалі, виставка-ярмарок мені сподобалась. Я отримала незабутні враження та познайомилась із втіленням здобутих теоретичних знань на практиці. Я побачила, як відбувається презентація товару, зустріч клієнта та проведення дегустації. А також відчула важливість уважного ставлення до клієнта та брала участь в ділових переговорах, адже важливість агента з постачання саме в цьому і полягає.

Даценко Тетяна, група №20

Віце - Міс Профтехосвіта - 2009 м. Вінниці

8-го грудня 2009 року на базі Вінницького вищого професійного училища сфери послуг були підведені підсумки обласного конкурсу краси і таланту "Міс Профтехосвіта - 2009", в якому взяли участь 16-ть красунь, які вийшли у фінал "Міс Профтехосвіта 2009". Всі учасниці наполегливо готували завдання, яке їм запропонували організатори Обласного центру естетичного виховання: I - "Портфоліо"; II - дефіле "Подільська красуня" - вихід в національних костюмах; III - "Презентація" з відповідями учасниць на питання анкети; IV - конкурс "Розкрий свій талант" з номером художньої самодіяльної творчості.

Всі завдання 3-го етапу конкурсу були за-

писані на відеоролик. Оцінювали конкурс компетентне журі в складі працівників Обласного управління освіти і науки та Обласного центру естетичного виховання учнівської молоді. При оцінюванні учасниць конкурсу брались до уваги такі критерії як оригінальність, гармонія образу, артистизм, сценічна культура, художній рівень виконання, яскраві індивідуальні якості.

Хочеться сказати про представниць

Наш кореспондент зустрівся з Вікторією, щоб поспілкуватись, запитати про враження від конкурсу:

1. Вікторія, чому ти взяла участь у конкурсі?

- Участь у конкурсі я вирішила брати тому, що мені дуже подобається виступати на сцені, відкривати в собі нові можливості та ще хотіла, якщо переможу в училищному конкурсі, гідно представити наше училище на обласному конкурсі.

2. Які враження ти отримала від проведеного обласного конкурсу?

- Враження від конкурсу в мене тільки позитивні. На конкурсі я не намагалася з кимось сперечатись, що "Я красива", навпаки, там я знайшла нових знайомих, можливо ці дівчата стануть для мене хорошими друзями.

3. Ти не думала про кар'єру моделі та в подальшому брати участь у конкурсах "Міс Вінниця", "Міс Україна" ...?

- Про кар'єру моделі у подальшому житті я звичайно думала. Мені хочеться досягти більшого - виступати на великій сцені, досягати нових вершин. Але моделі не тільки повинні бути вродливими, але й розумними, володіти іноземною мовою. Тому спочатку мені необхідно отримати освіту, тож попереду в мене багато справ...

4. У наступному році нас очікують президентські вибори, і хоча ти ще не маєш права голосувати, але щоб ти змінила в країні, якби була президентом?

- Якщо б мені випала така можливість керувати своєю країною, я б змінила... По-перше покращила б життя наших бабусь та дідусів - зробила би їх старість достойною, по-друге допомогла би молоді (створення нових робочих

прекрасної статі поетичними рядками: "Коли бажаєш писати про жінку, опусти перо в райдугу і обтруси пилки з крил метелика...". Так і наша красуня цікаво зуміла представити себе, продемонструвати свої творчі здібності та яскраві індивідуальні якості. Треба відзначити, що кожна конкурсантка була неповторною.

Після тривалого обговорення, журі визначило Міс та Віце - Міс Профтехосвіти, а також переможниць представлених номінацій. Наша учениця групи № 14 Віка Петлінська, яка представляла навчальний заклад на обласному конкурсі, здобула титул "II Віце - Міс Профтехосвіта - 2009 м. Вінниці".

Після підведення підсумків перший заступник начальника обласного управління освіти і науки Вінницької Облдержадміністрації вручив переможницям конкурсу краси і таланту ДИПЛОМИ, та цінні подарунки.

Висловлюємо велику подяку за виховання доньки Вікторії її батькам, майстру в/н Колесник Н.А., кл. керівнику Миронович Т.П., а також за допомогу в підготовці учасниці на обласний конкурс майстру в/н Атаманенко Б.С., культурорганізатору Чорній О.М., художньому керівнику Шикиринському А.Г., зав. бібліотекою Жилі Н.П., майстру в/н Московському Б.А., викладачу Білій Л.О. та Ящук С.В.

А Вікторії Петлінській побажаємо успіхів у навчанні, особистого щастя і майбутніх ПЕРЕМОГ.
Заступник директора ВР Атаманенко Д.І.

місце, програми на відкриття свого бізнесу, допомога молодим сім'ям), а ще спробувала б зробити країну красивою, охайною та чистою.

5. Щоб ти хотіла побажати учням нашого училища на передодні новорічних та Різдвяних свят?

- Найголовніше успіхів у навчанні, бажаю з гарними оцінками закінчити перший семестр, щоб ніколи не зупинялися на досягнутому.

Я хочу побажати здоров'я, та здійснення у новому році всіх Ваших мрій.

Миронович Т.П

ПРОФЕСІЯ ОПЕРАТОР КОМП'ЮТЕРНОГО НАБОРУ - КРОК У МАЙБУТНЄ

Світ навколо нас набуває дедалі більше ознак інформаційного суспільства. Проте насправді електронне довкілля, цифрова цивілізація людства ще "спить". Ми можемо лише передбачати, що ця цивілізація буде прекрасною, коли нарешті стане реальністю. Тож поки що ми можемо сказати про "сплячу красуню" інформаційного суспільства? Ми справді чекаємо, коли "прокинеться" потенціал, що його накопичують комп'ютерні мережі світу від часу своєї появи. І ми справді можемо лише здогадуватись і робити більш чи менш вдалі передбачення щодо того, що чекає на інформаційне суспільство. Так само, як і чого нам очікувати від нього.

Теоретики соціології, політології, економіки, культури напроорокували щодо його майбутнього чимало. Нам або обіцяють радісну й безхмарну феєрію, або ж малюють картину геть інфернальну, повертаючи терміни періоду рабовласництва. Тож що з того всього зрештою вийде... Проте, ми ще встигнемо, якщо пощастить, самі все те побачити. Чи якщо не пощастить. Хто зна?

"Інформаційно-телекомунікаційні технології (ІТ) є одним з найбільш важливих факторів, котрі впливають на формування суспільства XXI сторіччя. Їх революційний вплив стосується способу життя людей, їх освіти й роботи, а також взаємодії уряду та громадянського суспільства.

Сутність стимульованих ІТ економічних та соціальних трансформацій полягає в їх здатності сприяти людям і суспільству у використанні знань та ідей. Інформаційне суспільство, як ми його уявляємо, є таким, що дозволяє людям краще розвинути свій потенціал та реалізувати свої прагнення" - записано в Окінавській Хартії Глобального Інформаційного Суспільства.

Коли півстоліття тому починала працювати обчислювальна машина ENIAC зразка 1947 року, в цілому Піттсбурзі тьмянішало світло, а температура повітря в приміщенні, де вона працюва-

ла, підвищувалась до 55°. Сьогодні таких монстрів минулого, як ENIAC та синхрофазотрон, що були завбільшки з невеликий будинок, енергії жерли як такого ж розміру чорна діра, а з приводу їхньої продуктивності дуже підходив вислів про "гору, яка народила мишу", - сьогодні ми сприймаємо їх так само, як піраміди - величні пам'ятники історії, які й створені були для того, аби бути пам'ятниками більше нічим.

На скільки

далеко ми відійшли від них за якихось жалюгідних п'ять десятиріч! Навіть якщо не брати до уваги "прискорення" історії (адже в тому самому проміжку часу, що колись ледве вмщував одну значущу подію, нині юрмиться їх стільки, як в одній невеличкій ері), темпи залишаються астрономічними.

Дон Тапскотт дав дуже влучне визначення цьому явищу: "Якби автомобільна техніка розвивалася, як мікропроцесорна, автомобілі сьогодні мчали б зі швидкістю 20 000 кілометрів на годину, а коштували б два долари!"

Але коли автомобіль спростив доступ до об'єктів у просторі, інформаційні технології зро-

били значно важливішою для розвитку людства річ - вони наблизили до кожної людини знання.

Інформаційні мережі - найекологічніший винахід людства. Окрім того, що Інтернет дозволяє "розселити" мегаполіси й промислові центри містечками та поселеннями - люди можуть дистанційно працювати будь-звідки, до того ж за рахунок оптимізації виробництва скорочується штат робітників нетворчих професій, що досі юрмилися в такт до епохи Всесвітнього павутиння, в компанії "Інтел" працювало більше високооплачуваних телефонних консультантів, ніж маркетологів і розробників продуктів. Сьогодні всіх їх замінює довідковий сайт компанії в цехах та на фабриках.

Лише дванадцять років тому передача інформації йшла зі швидкістю дві сторінки за секунду. У новій мережі швидкість передачі - дві невеликих публічних бібліотеки за секунду.

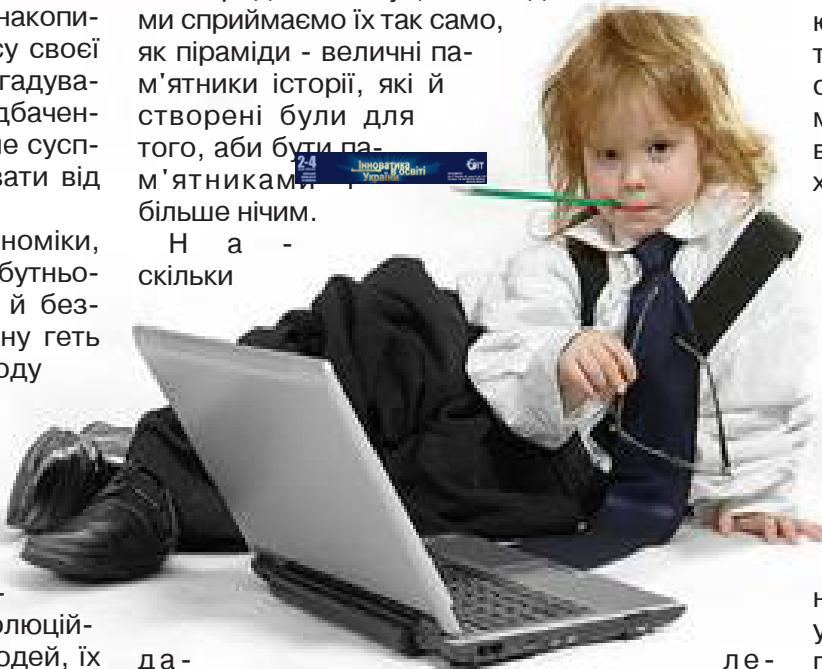
Ви вирішуєте якусь завдання? Ви шукаєте відповідь? Виходьте в Мережу. Вам допоможуть у ваших дослідженнях знавці, про існування яких ви й не підозрювали, і з якими ще не так давно не могли б зв'язатися, якби й знали про них.

Все це разом утворює такий прогресивний потенціал людства, що ми навіть боїмося уявити, в якому світі і яке людство житиме за ще півсторіччя?..

Як сказав лауреат премії Тьюринга, розробник СУБД (систем управління базами даних) Чарльз Бахман: "Програміст - це навігатор, архітектор, зв'язківець, творець моделей, експерт і керівник". Ми абсолютно точно знаємо, що ці характеристики безпосередньо стосуються тих, що їх називають "стратегічним кадровим потенціалом держави".

Матеріали з <http://e-ukraine.biz/ukraine2.html> (автори: О. Шевчук, О.Голобуцький)

Підготувала до друку викладач спецдисциплін Л.Жиліна

Обліковці пропонують:

Значну частину свого життя кожна людина проводить на роботі. Тому обрана професія відіграє велику роль в розвитку особистості, задовольняє як матеріальні, так і моральні потреби, дає можливість відчувати себе потрібним у соціумі. Суспільство інформаційних технологій - постіндустріальне суспільство, значно більшою мірою зацікавлене в особистостях, здатних самостійно і активно діяти, приймати рішення, гнучко адаптуватись до змінних умов життя.

Професія "Обліковець" не є виключенням. Здавалося б, що цікавого в цьому сухому і зажатому в рамки нормативів і постанов, бухгалтерському обліку? Обліковця, бухгалтера всі уявляють заклопотаним безліччю проблем працівником: здати звіти, нарахувати і виплатити зарплату, сплатити податки і платежі, та і дебет з кредитом щоб зійшовся. А тут перевірка з податковою, тут КРУ, за ними санстанція...

Але ж обліковці також люди і прагнуть бути щасливими, здоровими, веселими, приходити додому з роботи в доброму настрої. Тому, працюючи у ВМВПУ по підготовці обліковців, я прагну випустити не тільки кваліфікованих робітників, а творчих працівників, які з кожної ситуації знайдуть вихід, побачать щось веселе і цікаве в своїй професії, не замкнуться коло своїх інтересів бухгалтерськими документами і купую розрахунків.

Вас турбує підвищення цін, благополуччя родини? Вам набридли розмови про кризу, це вас лякає? Тоді погляньте на це питання очима обліковців, які вмють не тільки кваліфіковано складати первинні документи та звіти, але і креативно вирішувати різні життєві ситуації. Своє вирішення кризової ситуації вам пропонує

Бабак Наташа, учениця групи №29.

Минув місяць відтоді, як на Капітал напала Криза. Вся робота завмерла, вороги-борги оволоділи селом. І тут товариш Банка Кредит, який важко хворів, видужав і повернувся до праці. Дізнавшись про Кризу, він відразу почав діяти. Допомога Кредиту прийшла до вподоби Підприємству, Банк почав активно працювати, вести переговори, Каса йому допомагала, Гривня і Долар зросли і змужніли в боротьбі з Кризою. І через деякий час сім'я Підприємство відродилася, з'явилися доходи, прибуток і добробут став зростати. Криза відступила.

Односельці ще довго дякували Кредиту за його допомогу і навчали своїх дітей збалансованості, дружби, взаєморозуміння та любові, адже вони так важливі для кожної родини та країни.

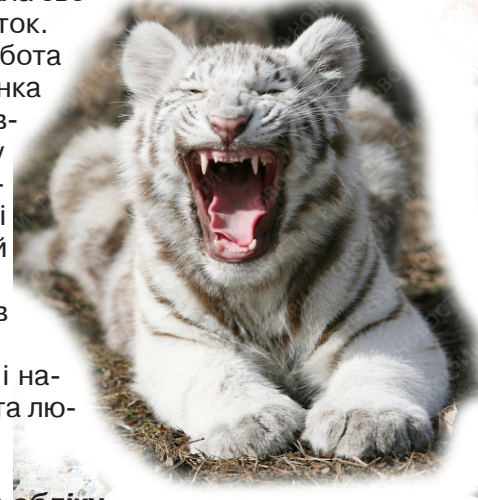
Підготувала Янківська Г.А., викладач бухгалтерського обліку

«Подолоємо Кризу разом!»

В одному селі Капітал жила сім'я Підприємство. Батько - Банк, мати - Каса та двоє чудових діточок: старша дочка Гривня та молодший син Долар. Сім'я Підприємство жила як і всі односельці, але вона відрізнялася від інших збалансованістю стосунків. Батьки і діти жили в злагоді та дружбі, завжди підтримували і допомагали один одному.

Гривня та Долар ще з дитинства були навчені співпраці, знали всі валюти-обряди, були виховані в дусі відданості сім'ї. Цей дух передавався із покоління в покоління і багато представників Підприємств загинуло, визволяючи родину від ворогів-банкрутів. Віддавали своє життя за рід, який любили понад усе на світі. Люди в селі поважали цю родину та іноді навіть дивувалися, як можна любити так свою сім'ю, село, любити кожен її рахуночок, операцію, оборот.

Та ось на село Капітал напала Криза. Не проминула вона і Підприємство - хотіла збанкрутувати сім'ю, забравши в свої володіння Гривню та Долара. Батько Банк намагався врятувати добробут родини - проводив переговори - але це не дало бажаних наслідків. Каса була пригнічена - вона не уявляла свого життя без любих діток.

На передодні свята "День Збройних Сил України"

Учням групи № 45 було запропоновано висвітлити свої погляди на сучасну армію, відповісти на запитання: чи почесно і престижно сьогодні служити у Збройних Силах України, які переваги і недоліки контрактної служби, якими вони бачать Збройні Сили у майбутньому, чи потрібні наші Збройні Сили у НАТО.

Добірку підготувала викладач української мови Ткаченко Світлана Іванівна

6 грудня 1991 року Верховна Рада прийняла Закон "Про оборону України" та "Про Збройні Сили України". Тому саме ця дата увійшла в історію сучасної Української держави як День Збройних Сил України. Прийняття цих Законів, а згодом пакету документів з військових питань, які визначили воєнну політику держави на далеку перспективу, було своєчасним кроком.

Арсенал такого угруповання складав 6,5 тис. танків, більше 7 тис. бойових броньових машин, до 1500 бойових літаків, понад 1600 стратегічних ядерних боеголовок міжконтинентальних балістичних ракет. Особливим завданням Міністерства оборони України постало скорочення військових формувань і техніки до необхідного рівня, приведення їх організаційно-штатної структури та дислокації у відповідність до нових умов, розробка програми будівництва Збройних Сил України.

Волосенко Дмитро

День Збройних Сил України - це державне свято. Відповідно до Конституції України оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладають на Збройні Сили України.

Збройні Сили України забезпечують стримання збройної агресії проти України, охорону повітряного та підводного простору у межах території нашої держави. Українська армія комплектується за рахунок призову на строкову та контрактну службу чоловіків 18-40 років. Після розвалу Радянського Союзу та проголошення незалежності у 1991 році Україна успадкувала одне з найбільших угруповань військ у Європі, що мало ядерну зброю, сучасне озброєння, військову техніку. Верховним головнокомандувачем Збройних Сил є Президент України.

Волошин Олег

6 грудня вважається загальнонаціональним святом. Його шанують більшість чоловіків України. Адже багатьом доводилось пройти через військове виховання, тобто армію. Сьогодні в армію можна йти і по контракту. Хто йде, щоб заробити гроші, а хто, щоб здобути славу та повагу. Ця робота пов'язана з ризиком для життя, з важкими, екстремальними умовами проживання. Я вважаю, що це справжня чоловіча робота. І виконувати її можуть люди з міцними нервами, а також є професійними вміннями.

Бондар Роман

День Збройних Сил України святкують 6 грудня. Це визначне свято для всієї України. Я вважаю, що служити в армії повинно бути почесно і престижно, бо армія вчить удосконалювати свої фізичні навички та вміння. Священний обов'язок для юнака - захищати Вітчизну. Кожна молода людина, яка прийшла служити в армію, приймає присягу на служіння

своїй країні, народів.

Я думаю, що в майбутньому наша армія буде міцною і непереможною, незважаючи на сьогоднішні проблеми. Я вважаю, що в армії потрібно служити, тому що армія робить з людини справжнього захисника Вітчизни.

Ботезату Владислав

Армія за контрактом: переваги і недоліки.

Сьогодні дуже популярна армія за гроші. Люди, які не можуть собі знайти роботи, ідуть служити за контрактом. Контрактники краще служать ніж призовники, тому що вони як будь-які робітники якісно виконують свою роботу, за яку одержують зарплату. А призовники (не всі, звичайно) служать гірше, тому що просто відбувають армію.

Самопал Валерій

На сьогоднішній день у нашій армії багато некваліфікованих військовослужбовців, тому наша держава змушена шукати вихід з цієї ситуації, щоб захиститися від зовнішніх ворогів. Так Україна знайшла вихід - армія за контрактом. Контрактники - це кваліфіковані солдати. Я хочу служити в армії, тому що це почесно і престижно.

Андрейко Сергій

Служба в армії: почесно і престижно?

Кожний чоловік у нашій державі повинен служити в армії. Армія робить юнака іншою людиною. Армія навчає і виховує. Багато хлопців після армії залишаються служити далі, хочуть стати офіцерами. Як приємно дивитися, коли по місту йде людина у військовій формі, охайна, підтягнута, не плюється, не чути від неї брудної лайки, не шаркає ногами. Зразу видно, що ця людина готова захищати нас і нашу Вітчизну. Прикладом для всіх хлопців нашого училища є викладач ДПЮ, підполковник у відставці військовоповітряних сил України Тимошенко Євгеній Степанович. На його уроках завжди висока дисципліна. Я обов'язково піду у армію і буду віддано служити Україні.

Сініченко Юрій

На даний момент служба в армії, скоріше, почесна, ніж престижна. Сучасна армія дуже відрізняється від колишньої, радянської. Особисто мені дуже не подобається, що у нашій армії майже зовсім немає бронетехніки. Армія - це захист від ворогів. Я вважаю, що кожен юнак повинен служити, бо це його обов'язок перед державою.

Ігісенов Богдан

У армію хлопці повинні іти фізично підготовлені. Бо кожен із нас повинен бути захисником України, своєї сім'ї, родини. Колись в армії служити було престижно, тому що юнаки поверталися змужнілі, фізично загартовані. Армія вчила, виховувала. А

сьогодні молоді хлопці стали слабкими, чахлими, вживають багато спиртного, курять, не займаються спортом, майже у кожного є проблеми із здоров'ям, тому вони не попадають в армію. Я дуже хочу служити в армії, бо вона з мене зробить справжнього чоловіка.

Ткачук Олег

Служба в армії для деяких людей є престижною, а для деяких навпаки. У наш час багато хлопців, яких призивають в армію, підробляють документи, щоб не потрапити на службу, бо, на їх думку, військовослужбовці - це дешева робоча сила для риття ровів для труб під газ, для погрузки різних матеріалів тощо. А для інших армія - це дисципліна, тренування. Вони йдуть в армію, щоб стати справжніми чоловіками, сильними і тренуваними.

Самарин Тарас

Сьогодні армія уже не така престижна як колись. Сучасна молодь зневажливо ставиться до виконання свого обов'язку, не бажає служити, будь-якою ціною відкупляється від армії. Для багатьох молодих хлопців краще бродити вечорами вулицями, шукати пригод на свою голову, не працювати, не вчитися.

А от зовсім по-іншому до служби в армії ставилися наші батьки і діди. Якщо хлопець не служив у армії, то його цуралися дівчата. Армія вчила, перевиховувала, робила з хлопця справжнього чоловіка.

Я дуже хочу служити у Збройних Силах України, я вважаю, що це мій обов'язок перед батьками, дідами, перед маленькими хлопчиками, які підрастають і також стануть солдатами. Це мій борг перед Батьківщиною.

Козачок Сергій

Служити в армії - це престижно. За словами людей, які служили, армія перенавчає, виховує, загартовує. Сьогодні країна без армії як без рук та ніг, якби не було армії, то не було б України. Після служби в армії легко знайти роботу як у міліції, так і в престижних охоронних фірмах.

Довгань Ярослав

Збройні Сили у майбутньому.

Збройні Сили на даний момент знаходяться у незадовільному стані. Немає належного фінансування. Спостерігається занепад у минулому сильної армії. Дедалі менше молодих людей мають бажання виконувати свій обов'язок перед Батьківщиною.

Хотілося б, щоб у майбутньому Українська армія була сильною та незалежною. Було б дуже добре, якби зброя, яка виготовляється у нас, хоч трохи затримувалася у державі, а не йшла за її кордон. Тому що на даний момент деяка наша зброя є найкращою в світі.

На сьогоднішній день у нашій державі є ряд проектів по вдосконаленню армії. Для того, щоб армія була могутньою, потрібна гідна зарплата усім, хто є в її лавах, а особливо потрібно морально підтримувати і матеріально заохочувати розробників зброї, щоб вони не шукали собі визнання за кордоном.

Шуневич Тарас

Учні групи № 45 на уроці української мови

ЗОВНІШНІЙ ВИГЛЯД - ЦЕ...

Те, що дозволяється представникам інших професій, суворо забороняється викладачам, адже вони є взірцем. Взірцем зовнішнього вигляду, стилю, поведінки, культури...

"Що у Вас за вигляд? Негайно перевдягніться!". Мабуть, хоч раз у житті кожний учень, викладач отримував подібного характеру зауваження від керівництва навчального закладу. Так, директор не може вам заборонити виражати власні погляди, але, погодьтеся, навчальний заклад - це далеко не те місце, де треба показувати весь зміст вашого гардеробу та хвалитись останніми модними придбаннями.

"Небезпечний" для кар'єри одяг.

На замітку уникайте вдягати на роботу такі речі: занадто відверті й занадто звабливі сукні та спідниці, міні, топи з відкритим животом, брюки з низькою посадкою, спідниці, блузки та брюки, що обтягують фігуру, одяг, що занадто високо піднімається (опускається), коли ви сидите, усе прозоре". Таку інструкцію отримала 36-річна адвокат М. Келлі на своїй новій роботі. Розцінивши ці вимоги до свого гардероба як дискримінацію, вона спробувала заперечувати і... її звільнили! І це відбулось у демократичній Америці! Відповідність корпоративному дрес-коду виявилась для компанії настільки важливою, що вона без вагань розлучилась зі співробітницею, не готовою прийняти встановлені правила. Слід визнати, що всі вищезазначені "претензії" до жіночого одягу є досить розповсюдженим явищем як в офісах, так і в державних установах. Але повернемося до училища. Хоча офіційного дрес-коду в загальноосвітніх навчальних закладах не встановлено, існують певні правила, що "можна", а що не "можна" вдягати. А ось чи дотримуватись цих правил, вирішувати вам. Авжеж, активно протестувати проти подібного втручання в особисте життя треба. Однак чи впевнені ви, що ваш протест не закінчиться фіаско?

Зовнішність як "візитна картка" викладача.

Питання зовнішнього вигляду викладача не нове, проте його актуальність з роками не зникає. Щороку до навчального закладу при-

ходить працювати молодь, яка щойно закінчила педагогічні ВНЗ та коледжі. Там їх учили, що "...зовнішність учителя - складовий елемент педагогічної техніки, яка у свою чергу є структурним компонентом педагогічної майстерності. З огляду на це, очевидна пряма залежність між цими поняттями". Усе це добре відомо і зрозуміло, але сьогоднішнє покоління не хоче бути "як усі", прагнуть демонструвати свою індивідуальність. Вірите чи ні, проте перше враження завжди існує. Дослідження підтверджують, що в 75% випадків перше враження є вірним. Загальновідомо прислів'я стверджує: "Зустрічають за

одягом, а проводжають за розумом". Що запам'ятовується при першій зустрічі з незнайомими? Так, зовнішній вигляд. Безперечно, набагато важливішим вважається розум, але все ж одяг визначає те, що про вас подумають інші люди та яке враження ви на них справите. Зовнішній вигляд учителя запам'ятовується учням відразу, як вони побачили його вперше, і це враження з часом дуже важко змінити. Не секрет, що діти хочуть мати вчителя із приємною зовнішністю, елегантно одягненого, охайного, з привабливим макіяжем, модною зачі-

кою та хорошими манерами. Від учнів початкових класів нерідко можна почути, що в них "найкрасивіша" або "найкраща" вчителька. У підлітковому віці учні звертають не менше уваги на це питання. Але якщо в початковій школі все це

сприймається простіше, то у старшій школі вчитель, одягнений за модою 80-х років, може викликати до себе зневагу з боку своїх учнів. Тому, постаючи перед класом, учитель має бути впевнений, що він має гідний вигляд. Зовнішній вигляд передбачає бездоганність у кожній деталі: акуратна зачіска, незухвалий одяг, начищене взуття, неяскравий макіяж, елегантність тощо. У зовнішньому вигляді також важлива міра, нічого не повинно бути "занадто", якщо лише відсутність міри не є способом повернути до себе

зайву увагу та "запам'ятатись". Зовнішній вигляд залежить від кожної окремої особистості, саме тому вчительський імідж може бути як позитивним, так і негативним.

Безперечно, зовнішній вигляд залежить від окремо взятої особистості. Але не слід забувати, що вчителі - це зразок для наслідування, тому їх зовнішній вигляд має бути бездоганим у всіх відношеннях. Адже вчителю, а особливо молодому, учні надто важко вибачають будь-які недоліки. Запропоновані рекомендації, знайдені на одному із сайтів, допоможуть вам запобігти

помилкам, які нерідко зустрічаються в реальному житті.

У гардеробі вчителя не має бути ультрамодного одягу, незвичайний фасон якого відволікає увагу учнів, а також убрання занадто яскравих тонів, що стомлює та дратує дітей.

Не варто навіть молодому вчителю з'являтися у школі в шортах.

Не втрачайте почуття міри: навчіться чітко визначати, коли необхідно вдягати класичний костюм, коли робочий халат, святкову сукню, а коли - светр і джинси.

Не забувайте, що одяг завжди має бути охайним, чистим, відправосованим, зручним і не заважати працювати з класом.

Не носіть тривалий час один і той же одяг. Варто якнайчастіше "оживляти" його, комбінувати, прикрашати.

Не знаходьтеся у приміщенні в теплих чобітках.

У жодному разі не перебувайте у приміщенні навчального закладу в головному уборі. Це стосується як чоловіків, так і жінок.

Не забувайте, що довге розпущене волосся заважає під час роботи з учнями.

Неприпустимо вчителям-чоловікам приходити до школи неголеними.

Не рекомендується прикрашати себе занадто дорогими та яскравими коштовностями чи біжутерією, які, до того ж, заважають працювати та спілкуватися з учнями (довгі сережки чи намисто, каблучки на пальцях, "музичні" прикраси).

Не варто користуватись дезодорантами, туалетною водою чи одеколоном з різким, сильним запахом.

Більшість вітчизняних фільмів закріпили в нашій свідомості образ учителя, який у своїй скромній сукні чи костюмі цілими днями проводив у школі. Сьогодні слово "скромний" не зовсім підійде до того, що носять деякі вчителі, адже більшість із них намагаються "не відставати" від модних тенденцій. А сьогоднішню моду аж ніяк скромною не назвеш. Ось і виходить, що всі начебто розуміють, що існують певні канони, що "варто", а що "не варто" вдягати, ідучи на роботу, але дотримуються їх далеко не всі. Але вчителю, взявши на себе відповідальність вихователя, не слід забувати, що кожної хвилини він є зразком для учнів навіть через свій зовнішній вигляд. А яким буде цей зразок і як вас

НЕ КРИТИКУЙТЕ, НЕ ОСУДЖУЙТЕ І НЕ ЖАЛІЙТЕСЯ!

Чомусь завжди люди хочуть повернути до себе увагу саме за допомогою конфліктів, критики інших. Гадають, що так їх помітять, побачать у них силу, усемогутність та лідерство - це не так! Стати лідером і при цьому образити ближнього?! Усього цього можна досягти й іншим шляхом, та треба уникати критики і розуміти, що таке ця критика.

Отже, ми критикуємо, не замислюючись над тим, що це означає для людей, для яких, так би мовити, призначена ваша критика. Та критикуючи людину, ми її принижуюмо, виставляємо посміховиськом перед іншими, завдаємо душевного болю.

Критика марна, тому що, спонукає людину займати захисну позицію і штовхає на виправдовування своїх дій.

Критика небезпечна, вона ранив гідність людини, ображає її. Критикуючи один одного, ми не досягаємо змін на краще і часто провокуємо образи.

Відомий психолог, Ганс Сельє, говорить: "Наскільки ми прагнемо похвали, настільки ж боїмося осуду".

Образа, нанесена критикою, може деморалізувати підлеглих по службі, членів сім'ї, друзів і разом з тим ніяк не виправить становище, ставши приводом до критики.

Люди здійснюють безчесні вчинки і звинувачують кого завгодно, тільки не себе. Усі ми такі. Тому, якщо сьогодні чи завтра, у вас виникне почуття спокуси покритикувати кого-небудь, згадайте, що критика схожа на поштового голуба - вона завжди повертається назад. Майте на увазі, що людина, чию дію ви вирішили осудити, скоріше за все буде виправдуватись, а потім захоче осудити вас самих; або, в кращому разі, скаже словами Тафта "Не розумію, чому я повинен був діяти по-іншому".

Якщо ви хочете розбудити у комусь злість на довгі роки і десятиліття, а то й до самої його смерті, дозвольте собі відпустити в його адресу трішки отруйної критики - неважливо, заслугує її людина чи ні.

Спілкуючись з людьми, пам'ятайте, що ви спілкуєтесь не з розумними логічними істотами. Людськими рухають емоції і предрасудки, а керує всім гордість та марнославство.

Бенджамін Франклін, в молодості людина достатньо безтактна, з роками став настільки дипломатичним і настільки шляхетно поводитися з оточуючими людьми, що його призначили послом США у Франції. У чому ж секрет його успіху? "Я ні про кого з людей не говорив погано, - говорив він, - проте намагаюсь сказати про кожну людину все хороше, що мені про неї відомо".

Критикувати, осуджувати і жалітися може кожен дурень - що дурні й роблять.

Але для вміння розуміти і прощати потрібен характер і самоконтроль.

Важко, давайте не осуджувати людей, а вчитися розуміти їх. Давайте намагатися розуміти, за яких умов вони діють так, а не інакше. Це набагато цікавіше і корисніше, ніж займатись критиканством - це породжує в душах людей співчуття, терпимість і доброту. "Все знати - означає все прощати".

"Не критикуйте, не осуджуйте і не жалійтеся!" - нехай цей вислів стане для вас девізом!

Куршпетова
Марина, група
№33

ТУРБОТА ПРО ЗДОРОВ'Я - ОБОВ'ЯЗОК КОЖНОГО

"Бережи одяг, доки новий, а здоров'я, доки молодий"

Кожна людина на землі повинна народжуватися здоровою, жити в злагоді та любові в сім'ї, родині, державі, підтримувати та оберігати здоров'я рідних і близьких, думати про прийдешнє, бути готовою передати дітям набуті вікові знання, мудрі закони вічного єднання душі й тіла. Що ж все-таки означає "бути здоровим?", як стати володарем свого здоров'я? Саме ці запитання були досить актуальними в нашому навчальному закладі під час проведення тижня здорового способу життя "Мій імідж - здоров'я", який стартував 26 листопада.

Сучасний стан здоров'я населення України свідчить, що існує реальна загроза вимирання нації. Майже 90% дітей, учнів і студентів мають відхилення у здоров'ї, понад 50% - незадовільну фізичну підготовку. Щороку до лав Збройних сил України за станом здоров'я не призивається кожний четвертий юнак призовного віку.

Стан здоров'я сучасної людини залежить не тільки від зовнішніх умов, але й від власного ставлення до нього. Зрозуміло, що вироблення такого ставлення - найважливіша умова оздоровлення суспільства. Навчитися керувати своїм здоров'ям, створюючи адаптоване, комфортне, психозберігаюче середовище учні могли під час проведення психолого-педагогічних тренінгів, які проводились учнями-волонтерами Загоруйко Г., Ногою І., Шалавінською Л., Шалавінською І., Білохвостовою М., Лелюк Я., Мовчан Я., Голик О., та психологом училища Барановою Ю.Ф.

Всі навчальні групи мали можливість взяти участь в конкурсі на кращу газету, плакат, малюнок. З урахуванням рівня змістовності, виконавчої майстерності кращими журі визнали роботи груп № 42,6 (I місце), № 40 (II місце), № 11,5 (III місце). Відзначено творчий підхід груп № 17,50,34,10.

Про наркоманію нині говорять у всьому світі. Ця проблема сьогодні турбує всіх: політиків, медиків, соціологів, юристів, педагогів. Методична комісія інформатики порушила цю проблему, запропонувавши перегляд та обговорення відеофільму та відеолекції "Правда про наркотики", провела серед учнів конкурс веб-сторінок, комп'ютерної графіки та проектів. Тут кращими було визнано роботи учнів Снідевича А.(гр. №6), Копача В.(гр. №6), Подвисоцького Я., Морозенко. І., Салецького Я., Пашинської Г.

Значний відсоток виникнення хвороб залежить від шкідливих звичок самої людини. Давньоримський філософ Сенека говорив: "Люди не помирають, вони вбивають самі себе". Дуже часто учні хочуть стати дорослими, а дорослість свою вбачають у тому, щоб викурити цигарку, випити пива, викурити цигарку із наркотичною травкою, чи нанюхатися різних речовин, щоб "зловити кайф". Вони знищують не тільки своє здоров'я, а й здоров'я своїх майбутніх дітей. Тому члени правового гуртка "Феміда" (керівник Бережок С.М.) провели "Суд над шкідливими звичками" та акцію "Юридичний радник" з питань охорони здоров'я.

Бути сучасним як це?

Цікаве питання - як це бути сучасним? Мені здається, що це не тільки модно одягатись, слухати нову музику, вживати якісь "цікаві" страви та напої тощо. Перелік безкінечний.

Але навіть читаючи найновіші книжки найможливіших авторів, можна навіть залишатись далеким від сьогодення. Тому що читати, бути в курсі останніх подій та стежити за тенденціями-цього замало. Все треба переосмислити, простежити взаємозв'язок між тим, що відбувається, і тим, що вже стало історією. Тільки так

ти стаєш сучасним, часткою цілого світу, свідком розвитку та прогресу людства. Інакше людина не те щоб не сучасна, а (не побоюся цього порівняння) подібна до равлика. Животієш собі їси, п'єш, пересуваєшся. Щось знаєш (тобі навіть здається, що чимало), у разі неприємностей ховаєшся у будиночок, навіть не замислюючись, чому вони виникають і як їх подолати.

Себе, наприклад, я вважаю сучасною людиною, а деяких політичних та громадських діячів - ні. Тому що вони не аналізують роботу і помилки своїх попередників, через що наступають на одні й ті самі граблі. Ось і виходить, що такі

люди не сучасні, бо не досягнули сьогодення. А це, як на мене, і означає не йти у ногу з часом. А ще бути сучасним це вміння знаходити вихід із складних ситуацій, що виникають саме у сьогоденні. Це і вміння певною мірою пристосовуватись до якихось змін і сміливо стати до боротьби проти негараздів та проблем.

Можна бути тричі модним і водночас, не маючи незалежно, широкого погляду, так і не стати сучасним. Модне та сучасне не синоніми! Задумайтесь над цим!

Випускник групи №26 :Тринос Сергій

На фото: учасники та волонтери психолого-педагогічного конкурсу

На фото: С.Г. Корженко, Ю. Ф. Баранова нагороджують переможців конкурсу

Беручи до уваги активність наших учнів у тренінгах, рольових іграх, зустрічах та конкурсах, диспутах можна зробити висновок, що байдужих тут не було. Переможців та найактивніших учасників було відзначено грамотами та подяками на Святі здоров'я.

Життя - це багатство, яке дається кожному з нас батьками. І дуже хочеться, щоб воно було красивим і щасливим. Таким воно буде, якщо буде міцним здоров'ям. Отже, ваше здоров'я і життя - у ваших руках.

Бережок С.М.

**А що для вас здоров'я?
(матеріали конкурсу творчих робіт)**

Здоров'я... Здоров'я... Ми неодноразово чули це слово, та майже ніколи не задумувались над його змістом. Що ж таке здоров'я? Кожен розуміє це поняття по-своєму. Ось, я вважаю, що здоров'я - це насамперед, хороше самопочуття та піднесений настрій. Усі ми прагнемо бути здоровими, але не завжди нам це вдається. На мою думку, кожна людина має піклуватись про своє здоров'я та вести лише здоровий спосіб життя. Адже наше здоров'я - у наших руках.

Кушнерик О., гр. №29

Зараз стала дуже важливою проблема здорового способу життя. Адже підвищився рівень життя, у магазинах стали з'являтися некорисні для здоров'я товари. Підвищилось забруднення навколишнього середовища. Люди стали менш уважні до свого здоров'я. Здоровий спосіб життя полягає у спортивних іграх, відпочинку на природі, збалансованому харчуванні. Бажано якомога частіше ходити на природу - на рибалку, в ліс, займатись активним відпочинком, бігати, грати різні ігри, робити кожен ранок зарядку. Також треба достатньо спати. Адже недосипання викликає найбільш поширені проблеми зі здоров'ям. Обов'язково слід дотримуватись здорового способу життя, адже це подовжує тривалість і якість його.

Марківський О., гр. №29

Що означає бути здоровим? Цікаве питання чи не так? Чи доводилося нам стикатися з проблемами здоров'я? Звісно, кожен з нас хоча б один раз був хворий, і, погодьтеся, це не дуже приємний процес.

Здоров'я - це насамперед, правильне самовиховання, правильний розпорядок робочого дня і найголовніше - наше внутрішнє "Я".

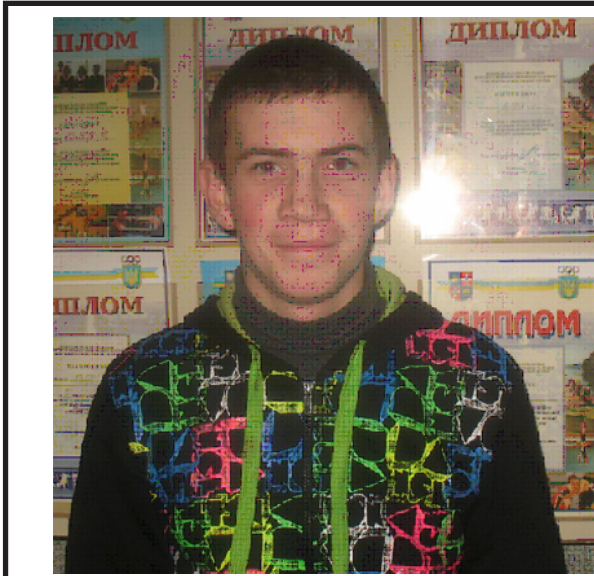
Коваль Г., гр. №19

Розпочалися змагання Спартакіади ПНТЗ області. Уже проведено 2 види - шахи та настільний теніс, в яких взяли участь і збірні команди нашого училища. Найкраще виступила команда юнаків з настільного тенісу, яка другий рік поспіль посідає I місце в тому ж самому складі - Кушелья Анатолія гр. №6 та Заводяка Віталія гр. №13. тренер команди незмінний Миронюк Богдан Володимирович.

На рівні торішніх показників виступила збірна дівчат з настільного тенісу - 6 місце. Склад команди - Ольшанська Марина гр. №27 та Павленко Інна гр. №1.

Нижче своїх можливостей виступили збірні ко-

На фото: Заводяк Віталій, Кушель Анатолій, переможці обласних змагань по настільному тенісу серед команд ПНТЗ

манди з шахів. Юнаки з 3 місця перемістилися на 7(Бронзов Сергій гр. №30 та Супрун Микола гр. №7). Дівчата з 4 на 5 місце (Марінгер Вікторія гр. №12 та Туряк Олена гр. №18). Всього в змаганнях взяли участь 22 команди.

Відбулись змагання з окремих видів спорту для учнів I курсу в нашому навчальному закладі - настільний теніс та шахи. В змаганнях з настільного тенісу на базі 9 класу місця розподілилися так - Юнаки гр. №9, гр. №8, гр. №19,

дівчата - гр. №23, гр. №16, гр. №19. На базі 11 класів юнаки гр. №7, гр. № 25, гр. №22, дівчата - гр. № 1, гр. №17, гр. № 21.

В змаганнях з шахів призові місця посіли команди юнаків - гр. №7, гр. №25, гр. №22, дівчата - гр. №18, гр. №1, гр. №16. Розпочались змагання по баскетболу серед юнаків. Уже визначилися кращі серед груп на базі 9-х класів. Це гр. № 8, гр. № 45, гр. № 23, гр. № 9.

Миронюк Б.В.

КРОК ДО УСПІХУ...

Нещодавно у Вінниці проводився восьмий відкритий конкурс веб-дизайну. У цьому конкурсі я беру участь вперше. На мою думку, саме найцікавіше в ньому - це те, що в конкурсі може брати участь кожний. Цього року саме я був тим самим кожним.

Якщо бути відвертим, то займатись веб-дизайном я почав ще зі школи, саме в той момент коли друзі не розуміли про що йде мова, і саме тоді, коли створення веб-сайту не викликало ніякої зацікавленості з боку моїх колег-однокурсників. Мої заняття починались з елементарних понять про створення веб-сайтів та вузлів, а завершилось все перемогою та другим місцем у конкурсі веб-дизайну.

Тоді, коли я ще тільки почав освоювати елементарні речі розмітки тексту HTML, я вже мав деяке уявлення про створення сайтів. Спочатку я створював дуже примітивні сайти з анімаціями та звуковим супроводженням. Тоді, звісно, мови про таке поняття як веб-дизайн бути не могло, адже елементи на веб-сторінці були розкидані, і це все більше нагадувало безлад на столі, аніж повноцінний веб-сайт.

Але все ж мій перший сайт з зовнішньою адресою та моя перша радість була створена на безкоштовному хостингу відомого пошукового робота www.yandex.ru, що і зараз існує www.narod.ru.

Саме цей перший сайт являв собою таблицю, яка представляла собою меню, та фоновий малюнок, крутезна тачка з блискучими дзеркалами та тонованими вікнами. Ось це було щось! Я був дуже радий, коли вперше зміг похвалитись своїм власним сайтом, з повноцінною адресою www.andreydepp.narod.ru, але вже потім я змінив адресу сайту на ось цю: www.regaros.narod.ru. Цей сайт і досі існує, ви можете зайти і подивитись на одну із моїх перших робіт.

Але і на цьому мої досягнення не зупинились, я навчався в школі, і паралельно просиджував години в мережі Інтернет та горів бажанням удосконалити свої навички, створити свій власний повноцінний, а, головне, відвідуваний сайт. Моя історія створення сайтів дуже велика, щоб вийти на більш вищий рівень мені довелося створити не один десяток сайтів. І просидіти не один день в пошуках нового.

Вже до випуску зі школи я мав деякі навички створення веб-сайтів. Але вступ до ВМВПУ остаточно перевернув моє враження про

На фото: Копач Віталій, Снідевич Андрій

ІТ. На мою думку, стався найголовніший та найбажаніший момент в житті. Вперше за всі ці роки, мої знання та навички оцінили. Передати це відчуття я не можу, оскільки ви повинні відчувати його самі. Робити те, що обов'язково буде оцінене набагато цікавіше, аніж робити щось лише для того, щоб колись про це згадати. Це вислів вже став девізом моєї праці. Вже в перші дні навчання на першому курсі у нашій групі прозвучало запитання: "Хто має навички роботи з HTML?". Саме в той момент і почалась моя перша праця над веб-сайтами, яка була оцінена.

Вже ближче до середини першого курсу мене підкорила ідея створити власний сайт, з повноцінною адресою. Сайт не для того, щоб мати прибуток і розвивати електронну комерцію, а сайт для того, щоб допомогти людям знайти потрібне. Саме в той час мені довелося зіткнутися з таким поняттям як CMS та з таким глобальним поняттям як PHP. Для тих, хто нічого не зрозумів із вищенаписаного я коротко опишу означення цих понять.

CMS - Система управління контентом (наповненням) веб-сайту, вона використовується для полегшення роботи над створенням та наповненням вашого ресурсу.

PHP - безпосередньо і сам гіпертекстовий процесор, який містить у собі повноцінні команди та оператори, використовується для створення більш складних сайтів (Чати, форуми і т.д.)

Вже тоді, коли я ознайомився з цими поняттями і знав основні принципи їх роботи, я розпочинав створювати свої перші повноцінні сайти, до повноцінності яких входила купівля хостингу (відведене місце для сайту) та домену (зовнішньої адреси сайту). Мої перші сайти на платних хостингах були вже далеко не тими, які я створював на початку вивчення веб-дизайну. Їхній зміст та структура нагадували ті самі професійні веб-ресурси, які є на сьогоднішній день.

Мої можливості та навички щодня росли, мої сайти змінювались. Я створював все нові та нові ресурси, вивчав все нові шляхи створення та шляхи транспортування та зацікавлення користувачів мережі Інтернет. Під кінець першого курсу я почав створення свого Мультимедійного порталу. Цією ідеєю я займався все літо. Я шукав нові шляхи створення, нові шляхи наповнення. І почав конкретно займатись своїм ресурсом. Вже невдовзі мені повідомили про конкурс веб-дизайну, і я вирішив оцінити свої можливості і дати можливість оцінити мої навички іншим. Свій власний портал я вирішив віднести до номінації web-програмування, оскільки, на мою думку, там була чудово продумана функціональна частина сайту. Вже невдовзі мені на електронну пошту прийшов лист, де повідомлялось, що я буду брати участь у другому турі конкурсу. І пройшовши всі перешкоди, я здобув III місце у першому турі, та II місце у другому турі. Якщо чесно, то я навіть і не сподівався, що мої навички досягли такого рівня. На перемогу я не очікував, але все ж це сталося і сталося це зі мною!

Але щодо тих, хто має бажання займатись веб-дизайном, я пораджу мати трішки більше наполегливості і бути безстрашним перед дослідженням чогось нового. Всі перші місця ваші! І пам'ятайте, що ваші зусилля обов'язково будуть оцінені. Успіхів вам!...

Андрій Снідевич,
учень
групи №6

КАЛЕНДАР 2010 РІК ТИГРА

www.RandRs.ru

СІЧЕНЬ					ЛЮТИЙ					БЕРЕЗЕНЬ					КВІТЕНЬ						
П	4	11	18	25	П	1	8	15	22	П	1	8	15	22	29	П	5	12	19	26	
В	5	12	19	26	В	2	9	16	23	В	2	9	16	23	30	В	6	13	20	27	
С	6	13	20	27	С	3	10	17	24	С	3	10	17	24	31	С	7	14	21	28	
Ч	7	14	21	28	Ч	4	11	18	25	Ч	4	11	18	25	Ч	1	8	15	22	29	
П	1	8	15	22	29	П	5	12	19	26	П	5	12	19	26	П	2	9	16	23	30
С	2	9	16	23	30	С	6	13	20	27	С	6	13	20	27	С	3	10	17	24	
Н	3	10	17	24	31	Н	7	14	21	28	Н	7	14	21	28	Н	4	11	18	25	
ТРАВЕНЬ					ЧЕРВЕНЬ					ЛИПЕНЬ					СЕРПЕНЬ						
П	3	10	17	24	31	П	7	14	21	28	П	5	12	19	26	П	2	9	16	23	30
В	4	11	18	25	В	1	8	15	22	29	В	6	13	20	27	В	3	10	17	24	31
С	5	12	19	26	С	2	9	16	23	30	С	7	14	21	28	С	4	11	18	25	
Ч	6	13	20	27	Ч	3	10	17	24	Ч	1	8	15	22	29	Ч	5	12	19	26	
П	7	14	21	28	П	4	11	18	25	П	2	9	16	23	30	П	6	13	20	27	
С	1	8	15	22	29	С	5	12	19	26	С	3	10	17	24	31	С	7	14	21	28
Н	2	9	16	23	30	Н	6	13	20	27	Н	4	11	18	25	Н	1	8	15	22	29
БЕРЕСЕНЬ					ЖОВТЕНЬ					ЛИСТОПАД					ГРУДЕНЬ						
П	6	13	20	27	П	4	11	18	25	П	1	8	15	22	29	П	6	13	20	27	
В	7	14	21	28	В	5	12	19	26	В	2	9	16	23	30	В	7	14	21	28	
С	1	8	15	22	29	С	6	13	20	27	С	3	10	17	24	С	1	8	15	22	29
Ч	2	9	16	23	30	Ч	7	14	21	28	Ч	4	11	18	25	Ч	2	9	16	23	30
П	3	10	17	24	П	1	8	15	22	29	П	5	12	19	26	П	3	10	17	24	31
С	4	11	18	25	С	2	9	16	23	30	С	6	13	20	27	С	4	11	18	25	
Н	5	12	19	26	Н	3	10	17	24	31	Н	7	14	21	28	Н	5	12	19	26	

Шановні друзі!

Щиро вітаю Вас з Новим роком та Різдвом Христовим!
Нехай Ваші серця будуть зігріті любов'ю і теплом, оселі наповняться добром та затишком, радістю та Божим благословенням!

Нехай з останніми хвилинами Старого року Вас покинуть турботи та негаразди, а Новий 2010 рік буде щедрим на цікаві плани та професійні перемоги.

Бажаю, щоб Різдвяна зоря запалила у Ваших серцях віри надії та любові, наснаги та невичерпної енергії! Нехай Новий рік принесе Вам процвітання, нові досягнення, нові успіхи, творчі дерзання і злети!

Бажаю Вам і Вашим родинам бути здоровими і ми, багатими і веселими, життєрадісними і усмітненими!

З новими надіями, з новими звершеннями, з новими гополуччям!

З Новим роком, з новим щастям, з найкращими побажаннями!

Методист училища Ткаченко
Світлана Іванівна

Шановні учні!

Передсвяткова метушня, піднесений настрій, запах свіжої хвої, сяючі гірлянди, вітальні листівки - все це незмінні атрибути Нового року, що наближається найголовнішим та нас він, як і раніше, залишається найгодованішим та довгоочікуваним святом у році. У всі часи люди продовжували і продовжують вірити в те, що "як зустрінеш Новий рік, так його і проведеш".

Тому бажаю Вам у 2010 році прожити 12 місяців без хвороб і без лікарняних довідок, 53 тижні прожити в хорошому настрої і без доброго гумору, 53 тижнів присвятити навчанню без пропусків з поважних причин, протягом 8760 годин одержувати лише перемоги та успіхи, потратити 525600 хвилин на розумні і правильні вчинки і 31536000 секунди року пролетять легко і корисно. З Новим роком!

Методист училища Ткаченко Світлана Іванівна

Шановні працівники ВМВПУ!

Щиро вітаємо вас з Новим 2010 роком! В цей новорічний синій вечір, коли в замріяному вальсі кружляють сніжинки, коли серце наповнюється тихою радістю, нехай прилине до вас веселість, хороший настрій і наші бажання. Бажаємо вам у ритмі падаючих сніжинок почути пісні своєї мрії, а на вечірньому небі відшукати зірку свого кохання. Нехай цей рік для вас стане роком щастя, радості і сповнення всіх ваших найзаповітніших мрій. Хай сніжинки іскристого снігу принесуть вам "Віру", "Надію" і "Любов" у струмок ніжного, вірного і вічного кохання. З повагою

Голова профспілки
Драчук Н.В.

Редколегія газети вітає адміністрацію, педагогічний колектив та учнів ВМВПУ

з Новим роком та Різдвом Христовим! Нехай Новий рік та Різдво Христове щасливою зорею засіяють над Вами та Вашою родиною і принесуть у серце кожного віру, надію і любов, життєву наснагу, творчий успіх. Нехай доля береже протягом наступного року від усіляких негараздів, буде щедрою на добро, радість і достаток, наділить міцним здоров'ям.

Тож бажаємо іти впевненим кроком в ногу з Новим роком і досягти нових висот, нехай щедрими будуть плоди Вашої праці і радісними свята!

Шановні колеги!

Щиро вітаю з наступаючим 2010 роком. Прийміть побажання міцного здоров'я, великого щастя, оптимізму, радості, благополуччя, натхнення, усіляких гараздів, плідної творчої праці, миру та зла. Світової Вам долі, щедрих ужинок на життєвій ниві, успіхів у всіх починаннях. Хай у вашій оселі завжди буде тепло і затишно, панує добробут та удача.

З повагою заступник директора з навчальної роботи Корженко С.Г

Шановні колеги!

Вітаю вас з наступаючим Новим роком та Різдвом Христовим! Нехай ці свята - вісники оновлення, мрій і сподівань - принесуть вам і вашій родині добро, мир і достаток, радість і впевненість у завтрашньому дні. Нехай прийдешній рік виправдає ваші добрі надії і прагнення.

Заступник директора Д.І.Атаманенко

Шановні колеги!

Від усього серця Вітаю Вас із найдовгоочікуванішими святами - Новим роком та Різдвом Христовим! Це усіма нами з дитинства улюблені й радісні дні, наповнені світлом, свята спільної радості, веселощів, очікування чуда й казки, душевного тепла й надії. Озирнувшись назад, можна сміливо сказати, що 2009-ий рік був прожитий не дарма. Цей рік був насичений подіями, напруженою працею, глибоким змістом та звершеннями. Він подарував нам радість зустрічей, відкриттів і досягнень, новий професійний і життєвий досвід. Напередодні Нового Року прийнято загадувати бажання і вірити, що вони обов'язково здійсняться. Від усієї душі зичу Вам великого людського щастя, міцного здоров'я, добра й радості, вірних друзів та близьких людей поруч. Нехай прийдешній рік виправдає Ваші добрі надії і прагнення, принесе достаток і добробут Вашим сім'ям. Нехай панують у Ваших домівках мир, взаєморозуміння й любов.

Старший майстер О.Ф.Маліхатко

Напередодні чергових президентських виборів кожен український виборець, який з відповідальністю ставиться до виконання свого громадянського обов'язку, ставить перед собою одне і те ж запитання: "А за кого все ж таки голосувати?" На вулицях країни ми знаходимося під пильним прицілом претендентів на найвищу посаду в державі, які поважно дивляться на нас з білбордів і заповнюють, що вона працює, він почує, інший врятує... З першого погляду здається, що є з кого обирати, але коли починаєш аналізувати діяльність кожного з них окремо, то вже не береш до уваги особистість, скоріше перед тобою постає безвідповідальна та безсовісна юрба, яка окрім жагучого бажання здобути владу будь-якою ціною ні до чого не прагне.

Кандидати у президенти намагаються привертати увагу електорату, висувають гасла, не вкладаючи у них жодного змісту, виступають переважно з написаними політтехнологами передвиборчими програмами, не знаючи і не розуміючи, як втілити у життя задеклароване. Вони називають себе елітою українського суспільства, лідерами загальнонаціонального масштабу, хоча насправді дуже далекі від того, щоб величати себе саме такими пафосними словами. Спостерігаючи, а точніше, відчуваючи на собі діяльність цих "лідерів", одразу стає зрозумілим, хто вони є насправді, розкривається їхня справжня сутність. Вони здебільшого переконають, що є професіоналами, знавцями з державного будівництва, вихваляються своїми науковими званнями і заповнюють, що саме вони є тими, хто приведе Україну до щасливого майбутнього.

Все це лунає переконливо і водночас настирливо, але я не маю наміру висловлюватися щодо того чи іншого кандидата на пост президента, адже кожен з них здобуде суспільну оцінку своєї роботи 17 січня 2010 року. Мені видається, що сьогодні настав час розпочати іншу дискусію: "А яким має бути Президент України? Які якості і достоїнства він повинен мати?"

Одразу зауважу, що переконана - президент - це не лише найвища посадова особа в країні, а, насамперед, високоосвічена людина-інтелектуал, яка сповідує моральні цінності і готова йти на компроміси, якщо це не суперечить інтересам нації та держави. Сьогоднішня вимагає від очільника країни активно проявляти свої менеджерські здібності, бути гідним керівником, який може адекватно реагувати на процеси, що відбуваються. Глава держави має бути командним лідером, готовим для прийняття важливих, мож-

ливо, непопулярних рішень. Гарант Конституції - це сильна особистість. Він не повинен розпочинати свій робочий день з перегляду інформації щодо власного рейтингу, чи рейтингу політичної сили, яку він представляє. Якщо глава держави ефективно виконує свої функції, а передвиборчі обіцянки з паперових декларацій перетворюються на реальність, то за таких умов президенту не потрібно перейматися своїм власним майбутнім. Президент має уособлювати найкращі риси українського народу, але при цьому не бути шароварним патріотом. Він повинен проявляти свій патріотизм через власні дії.

Я глибокопереконана, що керівник країни має бути прикладом для свого народу: активно дотримуватися здорового способу життя, займатися спортом, демонструючи тим самим молодому поколінню, що це набагато крутіше, ніж пити пиво з цигаркою в руках. Президент повинен акцентувати увагу громадськості на тому, що молодь - це дійсно майбутнє держави, заохочувати її до суспільно-громадської діяльності за допомогою різноманітних державних програм. Не займатися постійно пошуком історичної правди, а докладати усіх зусиль задля нашого успішного майбутнього завтра.

Гарант має бути послідовним у своїх діях, і ці дії повинні бути зрозумілими суспільству. Так, нагороджуючи високими державними відзнаками співгромадян, президент повинен відзначати найкращих і найдостойніших, а не вшановувати одіозних фігур, і тим знецінювати високі нагороди в очах свого народу.

Безумовно, президент має пишатися своєю нацією. Він повинен цінувати підтримку людей, адже без неї неймовірно важко втілювати у життя різноманітні ініціативи. Суспільна підтримка надихає працювати ще з більшою віддачею, а коли діяльність схвалює народ, то це найвища оцінка, яка може тільки бути.

Можливо, я виклала нереальний образ майбутнього українського президента, але я глибоко переконана, що пройде час і ставлення суспільства до виборів докорінно зміниться.

Голосуючи за того чи іншого кандидата, виборець не лише має покласти відповідальність на свого обранця, але й разом з ним її розділяти. Вибори - це не лише іспит для політиків, але й випробування для суспільства. Ставлячи позначку "+" навпроти прізвища кандидата, громадянин має виявляти повагу до самого себе. Відомий вітчизняний громадський діяч Михайло Грушевський писав: "Якщо ми, українці, хочемо, щоб нас поважали інші народи, то треба нарешті почати з поваги до самих себе". Чи не так?

Ласюк О. група №33

Президент - Лідер

Я думаю, що сьогодні, коли до виборів глави нашої держави залишилися лічені дні, кожен ставить перед собою це запитання. Президент - це слово латинського походження і означає "той, хто йде попереду", а, отже, той, хто веде за собою і на кого рівняються. За всіх обставин поняття "президент" асоціюється здебільшого з поняттям "лідер". Народ мудрий, тому завжди намагався обрати своїм ватажком такою розумну, гідну особу.

З часу впровадження в Україні цієї посади змінювався його правовий статус, але незмінними були прагнення народу бачити на цій посаді найкращого та найдостойнішого. Я переконаний, що це має бути високоосвічена людина, інтелектуал з високими моральними цінностями. Щоб не був зрадником і не брехав. Ніколи. Навіть тоді, коли правда не на його користь.

Я бачу лідера своєї держави сильною особою, здатною до радикальних методів для змінення життя на краще. А для цього він має бути і незалежним від олігархічних кланів, не замішаний в корупційних оборудках та інших скандалах, що ставлять під сумнів його порядність та гідність як першої особи держави. Щоб був чесним, справедливим і жив інтересами свого народу.

З давніх-давен відомий вислів, що "короля робить його свита". Це має бути лідер, який здатний об'єднати навколо себе команду професіоналів - людей, які вірять йому і в нього.

І, на кінець, це має бути простий громадянин України. Просто УКРАЇНЕЦЬ, який буде думати про Україну, любити Україну і діяти задля України. Це - Президент, який потрібен молоді!

На сьогоднішній день майже кожного українця торкнулось питання безробіття, кризи, інфляції, податків. Хто винний в цьому: влада, президент, чи сам народ? Як сказав видатний французький політичний діяч Ж де Местр: "Народ отримує таку владу, на яку заслуговує". Але ж чим завинив сам народ, тим, що прагне до кращого життя, до світлого майбутнього? На мою думку, в такому українському безладі винна влада. Влада повинна здійснювати свою справжню функцію - служити людині. Спілкуватися та прислухатися до людської думки. А не захищати свої права в стінах парламенту, вести боротьбу з лідерами партій, давати пусті обіцянки, аби підняти свій рейтинг. Народ зневірився, він втратив довіру і не знає чи зможе хтось її повернути, адже таке життя не можливо життям назвати. Подивіться навкруги: усюди зростають ціни, податки, ціни на ліки, навчання, масове безробіття, паніка. Дійшло до того, що в раніше нормального статусу українця не має грошей на хліб. Чи ще довго це буде тривати?

А президент - глава держави? П'ять років назад народ з великою надією довірив країну, свої життя йому. А в результаті? Знову зневіра.

Конституційний президент повинен забезпечити справжній захист прав та свобод в усіх сферах життя. Повинен запровадити таку систему виборів, щоб ми напевне знали кого обираємо. Він повинен повернути у наші руки переобирати майбутню Україну. Щоб не було змов політиків за спиною людей - було справжнє обирання органів влади народом. Повноваження між органами влади щоб було розділено так, аби кожен робив свою роботу і відповідав за неї.

Тому на сьогоднішній день уряду потрібно зосередитись не на другорядних питаннях, як

Держава є вершиною і дивом, Найліпшим взірцем, останнім

Словом людського
егоїзму

Шопенгауер

поділяють країну, а на головних проблемах - які боротися з безробіттям, як подолати кризу, як знищити корупцію, чиновний безлад. До-

сять замовчувати проблеми! Подивіться на простих громадян сьогодні їх хвилює зовсім інше.

Маю велику надію, що наступні вибори зроблять наше майбутнє світлим. І з часом ми забудемо про всі негаразди, які переслідували та цькували нас протягом багатьох років. Ми відчуємо себе українцями, і гордо, з високо піднятою головою нестимо звання українця. Але саме зараз попри всі негаразди, ми повинні знайти сили та трішечки надії, яка, мабуть, в кожного із нас ще живе десь там в глибині душі, щоб відчули себе українцями - всі, хто, живе на території нашої країни, хто працює на її добробут, хто хоче, щоб його діти та внуки жили в Україні. Потрібно, щоб кожен із нас міг з гордістю назвати себе українцем. А для цього необхідно зробити Ук-

*... коли розумієш,
що борги потрібні
вигдавати*

криза це...

раїну сильною і багатую, повернути їй повагу в світі.

Не здаваймося, борімося, надіймося на краще майбутнє, бо це наше життя, це наша держава. І все у наших руках. І якщо ми не можемо зрозуміти наших політиків, зробимо так, щоб вони зрозуміли нас. Адже нас, справжніх українців, патріотів більше ніж їх. Невже ми не зможемо донести їм цю істину, довести, що ми заслуговуємо кращого. Звичайно, зможемо! Звичайно, доведемо! Звичайно, зробимо! Бо ми того варті.

Учениця групи № 29 Бабак Наталія

Гроші були, є і завжди будуть, а...

Людина - це найпрекрасніше і найрозумніше створіння. І так як і всі живі організми, людина, під час еволюції, розвивалась і змінювалась.

Зараз, на жаль, усі думають про своє матеріальне збагачення, а головною матеріальною цінністю є гроші. Гроші - це найпопулярніша форма багатства, тому кожна людина прагне здобути їх якнайбільше. І під час цієї гонитви за грошима вона забула про своє справжнє призначення. Адже людина була створена для гармонії з природою. Я майже на 100% впевнена, що ніхто із Вас не задумувався над цим. А дарма! Інколи бувають моменти, коли хочеться спокою, і для цього краще служить природа. Послухайте чарівний спів птахів; подивіться, як теплий вітер хитає крони тополь, як у тихій морозний вечір біля ліхтарів вуличних та світлофорів з неба, поволі кружляючи, спускаються маленькі ніжні сніжинки, як у зимовий ранок усі дерева та поля вкриті білосніжним покривалом, відчуйте, як пахне свіжа трава, весняний ранок, морозний день. Дивлячись на усі ці прекрасні моменти, розумієш, що гроші завжди були, є і будуть, а сьогоднішній день не повториться ніколи.

Оральська Анастасія, група №20

Чому нам так погано живеться?

Чи хвилювало Вас це запитання?! Мабуть, Ви скажете так, адже воно торкається кожного у певний період нашого життя. Особливо тепер, під час кризи. Люди шукають істину, але де ж вона? Де дійсно щастя, добробут, рівновага, злагода, любов, внутрішня гармонія? Вони наче зникли з нашої країни, з наших уст. Кожного дня я зустрічаю похмурі обличчя вінничан, які повертаються після робочого дня додому. І мабуть менше 2% з них є дійсно щасливими, задоволеними собою та своїм життям. А як же решта? Вони шукають спокою, тікають, не знаючи від чого, невідомо куди! Люди відчувають себе кинутими, розчарованими, вони не впевнені у своєму майбутньому, навколо брехливі обіцянки влади, безліч бруду, який ллється з вершків нашого суспільства, несправедливість, хабарі. У наш час це притаманно навіть навчальним закладам. В колиці знань та дитячої віри, суспільство не дає кожній людині гарантованого робочого місця, врешті-решт відчуття важливості в суспільстві. Наука учить нас всьому, але учить як у світі жити. А як же молоді? Як нам віднайти свій шлях? Як не загубитись у темних тунелях наркоманії, алкоголізму, захоплення окультизмом. Молодь втратила напрямок, вона тікає, угруповуючись у субкультури, отримує певний погляд на життя, який, на їхню думку, є вірним, але це здебільшого викривлене уявлення про суспільство, втрата моральних цінностей. Вона ховається у комп'ютерні ігри або замикаються в собі, що часто призводить до депресії, патії до навколишнього світу, та інших психологічних розладів, які раніше не були притаманні людям підлітково-

го віку. Гнів, байдужість, косі погляди заздрощів, так мало рук протягнутих на допомогу. Кожен думає лише про себе і хвилюється за себе. Які ж наслідки усе це матиме? А як же національний дух українців? Невже він помер з мужніми козаками та воїнами Великої Вітчизняної війни. Воїни боролись за нашу землю, за визволення людей із кріпацтва, за вільну і незалежну державу. У них не вистачало зброї, харчів, тихих ночей для приємного сну, вільних вечорів для побачення з коханими, днів з танцями та піснями. Але у них був присутній братерський дух! І тільки завдяки йому, а не чітко продуманим воєнним діям, чи потужною зброєю, наші пращури відстояли свою матінку землю.

Суспільство наче піраміда, а як відомо усе тримається на нижньому прошарку, а ним являємось ми, "робоча сила" - прості українці! І тут виникає основне запитання. Чому усе саме так? Мабуть, причина у кожному з нас, з НАС українців!

Кожна людина має те, на що заслуговує своїми вчинками, думками, поглядами. Ми самі створюємо собі як проблеми, так і щасливі моменти. Ми притягуємо до себе негатив своїми "чорними" думками самі ж не розуміючи цього. Ми забули про духовні потреби, витіснили добро із свого серця і отримуємо по заслугі.

А якщо ми подивимося на світ з позитивом? Якщо відродити у собі тепло і любов - я впевнена, що у кожного із нас вони є, інколи ми не знаємо їм застосування, не жаліймо цих почуттів. Віддаймо їх людям!

Поділімося теплом своєї душі з іншими, тому що добро неможливо відати назавжди, воно обов'язково вернеться до вас. Не шукаймо в усьому негативу. Ми бачимо те, що хочемо бачити. Усе у Вашому розумі і душі. У кожному моменті є трішечки щастя, але його треба розглядіти. Не падаймо духом у момент перешкод. Усе що не відбувається, відбувається на краще. І навіть якщо доля підкладе Вам лимон - зробіть із нього лимонад. Не забувайте про близьких, знайомих та незнайомих людей. Усі вони потребують вашої уваги та допомоги. Заберіть ту перешкоду, яка заважала Вам допомогти людям. І Ви побачите, що Ваш настрій не залежить від погодних умов, чи від кількості грошей у Ваших кишенях, він залежить від тієї кількості добра, яке Ви зробили, від кількості усмішок, які Ви заслужили, від внутрішнього Вашого тепла. Не думайте тільки про себе, як сказав відомий філософ: "Якщо не я для себе, хто для мене?". Тоді Ваше життя покращиться і Ви більше ніколи не будете повертатись до запитання: "Чому ми так погано живемо?". Пам'ятайте - життя прикрасне.

Коваль Я., група №38

СІЧЕНЬ. Свята. "Січень снігом січе, а мороз вогнем пече"

Свята:

2 січня - Гната

6 січня - Свят-вечір, багатий вечір, багата кутя

7 січня - Різдво

8 січня - Богородиця

13 січня - Меланки, щедра кутя

14 січня - Новий рік, за старим стилем Василя

17 січня - Богоявлення, або бабин вечір

18 січня - Голодна кутя, голодний свят-вечір

19 січня - Водохрещі, Йордана

20 січня - Івана Предтечі, Хрестителя

Січень снігом січе, а мороз вогнем пече

Січень хоч і започатковує рік, але після грудня вважається другим місяцем зими, і отже, є чи не найхолоднішим. Не випадково, що в народі з цього приводу існує чимало прислів'їв та приказок. Одне з них стверджує: "Січень снігом січе, а мороз вогнем пече". Воно й не дивно, адже за своїм характером це місяць дивних контрастів. Чи не тому про нього мовиться: "Сонце хоч і блищить, проте й мороз тріщить". Саме на січень, який пересікає зиму, припадають водохрещенські морози, що стали символом зимової холоднечі. Відтак серединний період, що ділить зиму (січе) навпіл, на думку деяких мовознавців, і дав назву місяцеві.

За іншими свідченнями, наші пращури заготовляли лісоматеріали для зведення осель взимку, коли дерево "спало", перебувало в стані спокою. Вважалося, що зведене з такого матеріалу житло довговічніше, краще зберігає тепло, його не точить шашіль, і в нього не влучають блискавки. Відтак сезон лісосік, який припадав на другий зимовий місяць, і прислужився його первісній назві - "Съчень".

Січень - просинець

Січень - року початок, зимі середина, найсуворіший місяць зими. Народна мудрість каже, що у січні сонце повернуло на літо, а зима - на мороз. У цьому місяці найясніші, сонячні, але разом з тим, морозні дні. Сонце іноді при сильному морозі видається наче у кільцях. Це ознака стійких морозів. За таку особливість і дістав місяць січень у давнину назву просинець, а ще - льодяний місяць, лютовій.

Під міцною кригою застигли річки та озера. У казковий красі заснули бори та діброви. Глибокий зимовий спокій охопив природу.

Та що це? У морозній тиші лісу чути якісь дивні звуки: то кришталевий дзвін, то тихе булькатиння. У глухому куточку засніженого лісу, серед острівця зелено-сріблястих ялин, дзвенить незамерзле джерельце. Клубочиться хмаринка пари, а над нею на голих гілках дерев, що нахилились до води, дримають рябчики - гріються. Такі джерельця не замерзають і в люті морози. Часто біля таких місць узимку збираються всі мешканці лісу не тільки напиться, але й погрітися. А навколо пасує холод, усюди лежить сніг.

Традиційно на січень припадає найбільше свят. Це пов'язано не тільки з новорічною обрядовістю. Зимовий період дозволяв селянам спочити од тяжкої фізичної праці, насамперед землеробської. Оскільки вільного часу було удосталь, його заповнювали різноманітними формами дозвілля.

Протягом усіх різдвяних свят, які тривали два тижні - від Різдва (7) й до Водохрещ (19), - в кожній господі варили кутю - багату, щедру і голодну.

Що таке кутя? З чого готували? Святвечір.

Традиції та обряди.

Напередодні Різдва, себто 6 січня, кожна родина готувала першу кутю. Традиційно для неї використовували ячмінь, там, де його не було, - пшеницю. Приправлене збіжжя ставили в добре нагріту піч, щоб воно впріло.

Кутя

Пшеницю (0,5кг), або ячмінь перебрати, перемити, всипати в окріп, а коли закипить - вилити на дуршлаг, перемити холодною водою, зложити в каструлю, залити водою, скип'ятити, накривши кришкою, і поставити в гарячу піч на чотири години. Коли впріє до м'якості, винести і поставити у холодне місце.

Вимити 1 склянку маку, обдати окріпом, злити воду, перемити у холодній воді, злити її, ще раз обдати окріпом, обдати холодною водою, злити її, терти у кам'яній чашці, поки не побіліє і не розітруться зерна, положити 0,5 склянки цукру чи 2 ложки меду, змішати з пшеницею, підлити трішки охолодженої кип'яченої води, додати горіхів.

Узвар з сушених фруктів

Вимити сушені яблука, груші, вишні... На 1 л узвару беруть: сушка - 125 г, цукор - 75 г, мед - 50 г.

Варити (при закритій кришці) до готовності. Узвар заправити цукром і медом довести до кипіння і охолодити.

Надвечір господар йошов до стайні, наскубував запахуючого сіна і, внісши до хати, робив на

цю дію з хрещеного батька чи матері, аж потім навідували сусідів.

За звичаєм, засівальників, як і щедрувальників, приймали залюбки. Віддарунками були яблука, горіхи, насіння тощо. Тих, хто приходив пізніше, частували гречаними млинцями.

Засівати оселю годилося лише житнім зерном (в рідких випадках - пшеничним). Інші злакові не використовувалися, це вже тепер нерідко спостерігаємо спотворення давнього обряду, коли сусідські хлопчачки можуть засмітити сучасне помешкання горохом, манкою та інш.

Засівальник мав розбірливо продекламувати поетичну примовку-побажання. Особливо цінувалися найбільш оригінальні.

Місяченьку, мій братику,

Зійди рано, постій мало,

Поки я бички позапрагаю,

Жито-пшеницю порозсуваю.

Роди, Боже, жито й пшеницю

Без куколю, без метлиці,

А нам, діткам, - по варениці.

З Новим роком пов'язано чимало вірувань. Одне з них було в особливій пошані. Вважалося, хто першим вийде до оселі - чоловік чи жінка, - то, корова, відповідно, приведе бичка або телечку.

Нарешті надходила третя і остання кутя. В народі називалася вона "голодною". Готували цю страву напередодні Водохрещ (Йордана). Власне, цим дійством і завершувалося багате різдвяно-новорічне святкування.

Колядування. Новорічна атрибутика українського народу.

І все ж найпоетичнішим різдвяно-новорічним дійством було колядування. Воно тривало від Різдва до старого Нового року, а подекуди й до Водохрещ. Різдвяні колядницькі ватаги споряджали переважно парубки. Вони заздалегідь вибирали ватагу, міхоношу, "коз", "пастуха з пугою", тощо. На них, як і личить світлоносцям, осяйне вбрання. Свитки розшиті узорами, хмеликами помережені. На грудях в кожного промені образ сонця, на спині квітує триєдине дерево життя. На шапках у колядників - променисті зорі. Кожен в руці має храмовидну палицю з

чотирма дзвониками. У ритм ходи чи співу, вони мелодійно видзвонюють небесними переливами. Над усією ватагою сяє восьмипроменева зоря, яку тримає сам Коляда - ватажок колядницький. Її він повсюдно засвічує, особливо у темноті, виповідаючи цим з'яву красного Світила у новому літі. Міх у Міхоноші всіяний зорями. В нього не тільки складаються дари, а й звідтіль посилається, провіщається доля господареві та його родині.

Колядники підперезані червоними пасами, їхня хода і дії, як провісників світла, величній й урочисті, піднесені й гречні.

Заходячи на подвір'я, колядники починали забавну виставу із пісень-колядок та жартівливих сцен.

Коляда веде дійство. Всевід провіщає прихід на землю космічних сил і енергій. Його слово стосується і пресвітлого свята і господаря прекрасного. Звіздар провіщає долю не тільки на нове літо, а й на все життя. Маланка дає лад у хаті й на землі, і співдіє відповідно до сюжету в однойменній Щедрівці. Промінь Сонця, котрий переорює новолітні перелogi, уособлює золотолемішний плуг. За ним ходить Орач у всьому білому. Він же й Сівач, якому завжди допомагає Маланка-Біланка. Образ родючості втілено в зоряній, життєносній Козі, що витанцює. Саме як родюча сила, вона зображена на двоконічних горщиках трипільської культури.

покутті кубельце. Господиня при цьому казала: Сьогодні у нас узвар і кутя, щоб курчата лупилися до пуття!

Святвечір, або багата кутя, - чисто родинне свято. Як правило, його справляли увечері, коли на схилі неба спалахувала перша зірка. Годилося, щоб у цей час були вдома всі члени родини. Господиня перед цим мала наготувати дванадцять пісних страв. Найосновнішою їжею були, звичайно, кутя й узвар. Після ритуальної трапези діти відносили символічну вечерю дідусям, бабусям та повитухам, а також хрещеним.

Щедрувальницькі звичаї

Наступною була щедра кутя. Її готували напередодні Нового року (13 січня). Увечері підліткові дівчатка поодиночі чи гуртом обходили оселі сусідів та родичів, щоб защедрувати. Нині мало хто знає про щедрувальницькі звичаї. Їх нерідко плутають з колядниками та посівальниками. Натомість це була окрема передноворічна дія, в якій брали участь лише дівчата. Обходячи оселі, вони щедрували, тобто виконували величальні пісенні тексти господарям, а ті, в свою чергу, обдаровували їх смачними гостинцями.

Як тільки наступав досвіток старого Нового року, сільські оселі оббігали юні посівальники. Якщо напередодні господарями щедрувань були дівчатка, то тепер таким правом користувалися лише хлопчики. Кожен намагався якомога раніше засіяти, щоб отримати подарунок. Починали

Вважалося, що чим більше колядників одвідає оселю, тим щедрішим буде для родини рік. Віншувальників намагалися відповідно ошчедрити.

Традиційним українським символом на Новий рік була не зелена ялинка, а Дідух!

Виготовляли його з кулів або з першого зажинкового снопа. Кільканадцять пучків, окремо обплетених соломинками, ув'язували в пишній вінок. Знизу робили розгалуження, щоб Дідух вмів стояти. Верхівка новорічного вінка нагадувала конусоподібний сніп з колоссям. Гілки Дідуха - а за них правили зібрані до купи пучки, що зверху відповідно розгалужувались, - обрамлювали кольоровими стрічками, паперовими чи засушеними квітами, кожен на свій смак. У світлиці його ставили напередодні багатой куті. Свою обрядову роль він виконував протягом усіх різдвяних свят. Він символізував спільного предка.

Слово Дідух має давнє коріння. Неважко здогадатися, що мова йде про дух діда, чи дідівський дух - символічних репрезентаторів родоводу. Традиційно в нашого народу був розвинений високий культ пращурів. У кожній родині поімменно знали й відповідно шанували до сьомого коліна всіх попередників. Вважалося, що душі (духи) предків постійно контактують з родиною, допомагають у господарській діяльності, сприяють родючості ниви, оберігають збіжжя од пожеж, повеней, градобою, стежать, щоб у родині був лад і спокій. Тому в давнину, чотири рази на рік, улаштовували сімейну "вечерю для дідів, на яку запрошували душі всіх своїх попередників. Для неї готували спеціальні обрядові страви - колово та кутю, що вважались їжею богів.

Його присутність привносила в родину святочність, затишок і врочистість. За віруванням дайможичів, Дідух був покровителем роду, своєрідним богом духів (душ) усіх, хто відійшов од родини, через нього здійснювався духовний зв'язок між предками і нащадками. Якщо господарі дотримувалися давніх традицій - поважали старших, берегли пам'ять свого родоводу, шанувалися між собою, передавали у спадок духовні обереги, - то духи предків, освячені поважним Дідухом, оберігали родину від злих і нечистих сил.

На сьогодні обряди, пов'язані з Дідухом, майже втрачені.

Особлива роль належала хатнім прикрасам. Напередодні Різдва виготовляли "голубці" у вигляді птахів, павуків. Для цього брали шкарлупу з-під яйця, з обох боків проколювали два отвори і просовували кольоровий папір. Такі вироби підвішували до сволака. Як відомо, фігурка птаха ототожнювалась в давніх із небесним світилом - сонцем.

З давнього новорічного ритуалу до нашого часу зберігся звичай усвятковувати вікна. Прикраси робили з соломи. Виготовляли різноманітні ромбики, кубики і вставляли їх у вікна. Такі прикраси створювали особливий новорічний настрій. Біля вікон чіпляли хрестики, як оберіг від нечистої сили.

Свята:

2 січня - Гната

В цей день заборонялося прятти. Жінки виробляли обрядове печиво, а дівчата робили новорічні прикраси.

6 січня - Свят-вечір, багатий вечір, багата кутя, вілія.

Це одне з найурочистіших свят. Його відзначають напередодні Різдва.

Зі свят-вечором пов'язаний обряд приготування куті та одинадцять пісних страв, серед яких

обов'язково мали бути борщ, риба, пироги з квасолею, капустою, картопля та узвар.

Кутя неодмінно має стояти в новому горщикові протягом усіх праздників. На місці, де мала стояти кутя, - покуті - раніше робили кубельце з сіна. В нього і ставили горщик, прикривши хлібом з дрібкою солі. По закінченню свят частину сіна віддавали тваринам, а решту тримали для кубел, де мали нестися кури.

Як тільки на небосхилі з'являється перша підвечірня зірка, всією родиною сідали за, як казали,

на покуть, дотримуючись попередніх обрядів. Пекли млинці із салом, готували пироги, вареники. Звечора і до півночі оселі обходили щедрувальники.

Дівчата гадали.

Якщо на Меланії відлига, то чекати теплої літа.

Зоряне небо - добре нестимуться кури

Багато пухнастого інею на деревах - до врожаю зернових і доброго медозбору.

Сильний мороз і сніг - на врожай хліба.

14 січня - Новий старий рік, Василі

За євангельським вченням, у цей день Христові зробили "обрізання", а тому намагалися нічого не різати.

На Новий рік припадає свято Василя, який вважється покровителем землеробства.

17 січня - Богоявлення, або бабин вечір.

Краплять хати свяченою водою.

18 січня - Голодна кутя, голодний свят-вечір

Готують третю й останню кутю свят. Називається вона голодною тому, що з цієї пори і до наступного дня, доки не освятять воду в річці, люди не їли. Власне, це був останній день колядок.

19 січня - Водохрещі, Йордана

Це третє і завершальне велике свято. З ним пов'язують хрещення на Йордані Христа. Відтак у всіх селах, де були церкви, святить воду.

Віддавна в народі посвячену на Водохреще воду вважали своєрідним спасінням од багатьох недуг.

Після Водохрещ, вважалося, мають слабути морози.

Коли риба табунами ходить - на рої добре.

На Водохрещі день теплий - буде хліб темний.

Якщо пасмурно - хліба буде вдосталь.

20 січня - Івана Предтечі, Хрестителя

У цей день виносили з хати хліб і сіль, що лежали на покутті від багатой куті, і, розламавши на шматочки, годували тварин. Цим днем закінчувалися святки.

багатий стіл. Він дійсно був багатим - з дванадцяти різноманітних страв, а звідси й назва "Багата кутя" чи "багатий свят-вечір".

Першим займав місце господар, а за ним інші члени родини. Під час святкової вечері намагалися не виходити з-за столу, розмовляли тихцем. Глава сімейства пропонував пом'янути покійників і запросити їх до свят-вечора. Слідом за господарем виголошували молитву всі присутні.

На багату кутю зоряне небо - кури добре нестимуться і вродить горох.

Місячна ніч - врожай на баштани

Ожеледь на деревах - вродять горіхи й садівина.

Сніг іде - врожай на яблука.

Іній або сніг - на мокре літо і дорід зернових.

7 січня - Різдво

Одне з найбільших релігійних свят. З ним пов'язують народження Ісуса Христа.

Як стверджує християнське вчення, діва Марія, прийшовши до Віфлієма, народила сина і сповила в яслах. Від того, червоний кут, в якому тримають кубельце з кутею та узваром, в народі називають "яслами". Власне, кутя з узваром є своєрідною ознакою смерті Христа, тому при поминках обов'язково готують цю страву, і її ще називають "четвертою страшною кутею".

З початком Різдва вже можна було вживати скоромину. Власне, до цього свята в кожному господарстві кололи свиней, щоб наготувати різноманітних м'ясних страв.

По полудню старші люди збиралися в гурти, а молодь починала колядувати.

Не дивниця, що на Різдво метелиця.

Якщо сонячний день - дорід на хліб.

На Різдво іде сніг - заврожайтєся озимина.

Зелене Різдво - білий Великдень.

8 січня - Богородиця

На Богородицю відвідували Бабів, які помагають у пологах, причащаючи вечерю, справляють панахиди по померлим.

13 січня - Меланки, щедра кутя

Зранку починали готувати другу обрядову кутю - щедру. На відміну від багатой, її можна було заправляти скороминою. Кутю також ставили

Славімо його!
колядка

Тиха ніч, свята ніч.

Тиха ніч, свята ніч.

Тихий сон все повів.

З радістю в серці Марія не спить:

Дивне Дитятко у яслях лежить.

Людам спаситель родивсь,

родивсь,

Тиха ніч,

свята ніч!

Янгол Божий з'явивсь

і пастухам

ніжніше Він

проказав:

О, не лякайтесь,

Бог радість нам дав:

людям спаситель родивсь,

родивсь, Бог радість нам дав:

людям спаситель родивсь!

Матеріал підготувала

до друку викладач української мови

Ластівка І.В.

Ластівка І.В.

БЛАГОЧИННИСТЬ ЛІКИ ДУШІ

Згідно з планом роботи Вінницького обласного центру естетичного виховання та Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища 17 грудня 2009 року проводилась благодійна акція, присвячена Дню Святого Миколая у Вінницькому будинку "Промінь" для дітей - інвалідів.

Голова Ради учнівського самоврядування училища Наталя

Гуцол Наталя, учениця гр. № 42 Іллічова Наталя та працівник бібліотеки Галевич Ігор спільно з методистами центру естетичного виховання Дудник Л.П., Лішун О.Д., Іванової В.П. та іншими представниками училищ привітали діток з Днем Святого Миколая, вручили подарунки та пораду-

**Я чітко
знала, що
я стану
кухарем...**

**Інтерв'ю з випускницею нашого училища
Марініч Світланю**
Скажіть, чому Ви вибрали саме наше училище?

Після закінчення школи переді мною, як і перед усіма випускниками, став важливий вибір у житті - обрання професії та навчального закладу, в якому можна було б її отримати. Але не просто професії, а професії, яка б була до душі. Мій вибір впав на ДПТНЗ "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище", на той час ВПУ №4. Саме тут можна здобути творчу і найцікавішу професію сучасного ринку праці, а також у цьому закладі працюють досвідчені та кваліфіковані педагоги.

В якому році Ви вступили до нашого закладу?

В 1995 році я поповнила ряди учнів Вищого професійного училища №4 та обрала професію "Кухар. Кондитер".

Чому Ви вибрали саме цю професію?

З дитинства, як і інші дівчатка, я мріяла стати артисткою, лікарем, учителем, але бажання допомагати мамі готувати їжу зробило свій вибір за мене. І я чітко знала, що я стану кухарем.

Що Вам найбільше запам'яталось з учнівського життя?

Крім того, що я із задоволенням відвідувала теоретичні заняття та уроки виробничого навчання, я брала участь у всіх численних заходах, які проходили у стінах нашого училища. Можу відзначити, що у конкурсі "Анумо дівчата..." я зайняла перше місце.

Ми знаємо, що після закінчення училища, Ви знову повернулися до в училище. Це так?

Так, після закінчення училища у 1998 році для мене виникла чудова можливість підвищити свій професійний рівень у моєму ж училищі. Я вирішила отримати диплом молодшого спеціаліста "Технолог харчової промисловості".

Чому саме технолог?..

Тому, що у мене було бажання поглиблено вивчати процес виробництва страв і кондитерських виробів на підприємствах громадського харчування, вивчати кухні різних країн світу. Навчитися досконало сервірувати стіл, на високому професійному рівні обслуговувати відвідувачів у залах ресторанів, кафе, барів.

Під час навчання, я проходила виробничу практику і стажувалася в найкращих ресторанах м. Вінниці. Крім того, я продовжувала брати участь у різних конкурсах. І так, у 2001 році я взяла участь у конкурсі "Найкращий кухар", який проходив між професійно-технічними навчальними закладами м. Вінниці, де отримала звання "Віце-Міс" і була нагороджена цінним подарунком.

Після закінчення училища я вступила до Вінницького Державного педагогічного університету на "Педагогічно-індустріальний факультет" і знову повернулась в училище на роботу.

Тепер я чітко знаю, що моя професійна діяльність на все життя буде пов'язана з моїм, не побоююсь сказати, рідним навчальним закладом. І я знову з нетерпінням чекаю виходу на роботу після декретної відпустки, адже професійно-технічна освіта - це базова освіта, яка дає людині максимум знань, умінь і навичок для подальшої професійної діяльності.

вали святковим концертом. Це лише маленький, добрий вчинок зі сторони наших учнів, але він показав, що ми люди, нам притаманні такі риси, як співчуття, доброзичливість, щедрість, щирість. Добрі справи робити легко, але потрібно багато терпіння, поваги до оточуючих, розуміння.

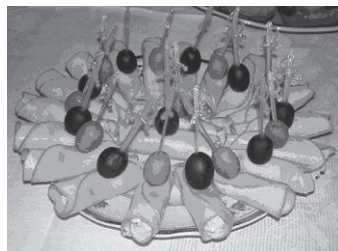
Немає нічого кращого у світі, ніж ділитися щасливі, усміхнені обличчя дітей, яким було подаровано свято.

**Заступник директора
по виховній роботі
Атаманенко Д.І.**

**Тойчемося до свят
Салат "Ялинка"**

Салат викласти на блюдо високою гіркою, прикрасити яскравими ягодами, зернятками гранату. Декорувати гілочками кропу. На верхівку помістити зірку, що вирізана з солодкого червоного перцю

нею скибочки шинки. Згорнути рулетики, розкласти на блюді і прикрасити на свій смак.

Рулетики шинкові

Шинку порізати тонкими скибочками, щоб їх можна було скрутити в трубочки. Приготувати начинку: третій сир, зубок часнику і майонез. Масу добре вимішати, змастити нею скибочки шинки. Згорнути рулетики, розкласти на блюді і прикрасити на свій смак.

Сирні рулетики

Сир залишити нагрітись до кімнатної температури і тонко нарізати. Приготувати начинку: обсмажити дрібно порізану цибулю з грибами, остудити, додати натерті варені яйця і трішки майонезу, добре перемішати.

Рулетики з солоною червоною рибою

Рибу тонко нарізати. Приготувати начинку: третій сир, терті варені яйця, дрібно порізана зелень кропу і майонез. Шматочки риби змастити начинкою, згорнути рулетиками і прикрасити шматочками лимона.

БРАТИ-УМІЛЬЦІ

Киргизька казка

Було колись у однієї жінки семеро синів. І кожен з них вирізнявся якимсь особливим умінням. Закортіло матері дізнатися, чиє вміння важливіше, і запитала вона в синів.

Старший син відповів:

— Я можу вбити чорного птаха-велетня, коли він ще так далеко, що здається жайвороном у небі.

— Я бачу на землі навіть слід мурашки, що пробігла ще сім років тому,— каже другий.

— А я,— каже третій син,— тільки погляну на долоню і вже знаю все, що на цьому й на тому світі.

Надійшла черга четвертого сина.

— Я в одну мить можу зробити великого корабля,— сказав той.

— А я, коли зголоднію, можу із землі добути такі страви, яких тільки душа забажає,— запевнив п'ятий.

Шостий син каже:

— Я по воді бігаю, як по землі, тільки курява за мною стелиться.

— А я,— обізвався й найменший,— коли несподівано з'явиться ворог, тільки скажу: «Чорна земля, розступися!»— земля розступиться.

Мати раділа, що в неї діти такі спритні, але чиє уміння найважливіше, не могла сказати. довго сперечалися брати, бо кожен вважав, що його власне вміння найпотрібніше в житті. Мати порадила синам піти у місто до хана Болбоса. Хлопці послушалися материних слів й одразу вирушили в путь.

Семеро юнаків саме підходили до міста, коли там зчинився страшний переполюх.

— Що там могло скоїтися — дивувалися хлопці. — Може, у місті ворог? Треба запитати кого-небудь.

Аж бачать, іде старенький дідусь. Хлопці привіталися чемно та й питають, що трапилось у місті. Дідусь і розповідає:

— Уночі, коли всі поснули, зникла єдина донька хана Болбоса. Хан звелів усім шукати її повсюди. Якщо донька не знайдеться — кари нікому не минути. Тому й полякалися люди, бо де ж їм ту ханову доньку знайти? Йдіть на пошуки й ви. Брати порадилися між собою і вирішили знайти ханову дочку. Та один з братів завагався:

— Ми ж не ясновидці, як же нам відшукати її?!

— От непутячий! — вигукнув старший син.— А чи не ти хвалився матері: «Бачу на землі навіть слід мурашки, що пробігла ще сім років тому». Ану, придивися, куди веде слід.

Той роздивився навкруги та й

дивився на долоню та й каже:

— Дочку хана Болбоса несе чорний велетень-птаха хана Тойбоса. Почувши це, хлопці вирушили в дорогу.

Йшли вони, йшли та й вийшли на берег моря. Втомились і зголодніли добре. Той брат, що страви відшукує, пошептав щось, і, мов із землі, вродилося масло, хліб і три баранчики.

Приготували хлопці плов, а тим часом той, що в одну мить може корабля зробити, змайстрував великого корабля. Попоївши, брати посідали на корабель і вирушили до міста хана Тойбоса.

Хан Тойбос якось побачив уві сні доньку хана Болбоса, закохався в неї, отож послав по красуню свого чорного птаха велетня. Так потрапила дівчина до рук зажерливого хана Тойбоса.

Брати саме підпливали до міста, коли донька хана Болбоса в оточенні сорока дівчат спускалась до моря на прогулянку. Тоді той, що по воді бігає, вистрибнув з корабля і побіг по воді, як по землі, що

курява аж до неба встала. В одну мить він наздогнав дівчат, підхопив на руки доньку хана Болбоса й приніс її на корабель. Брати повернули назад.

Хан Тойбос, дізнавшись про цю подію, послав на вздогін за хлопцями свого чорного

велетня-птаха. Та тільки-но той показався ще так далеко, що здавався жайворонком у небі, найстарший брат-мисливець прицілився добре й вистрілив. Чорний велетень-птаха упав коло юрти хана Тойбоса. А хлопці тим часом пристали до берега й вийшли на сушу.

Тоді хан Тойбос послав на хлопців військо, та як тільки вояки підійшли ближче, найменший з братів гукнув:

- Чорна земле, розступись!

Земля розкололась, і хлопці пішли під неї.

Вояки хана Тойбоса повернули назад. Начальник війська каже ханові Тойбосу: Мій повелителю! Той, хто забрав у тебе дівчину,— не людина. То Азраїл, всесильний ангел смерті. Хто ж інший може бігати по воді, як по землі. Хто ж інший може вбити великого, як гора, чорного велетня-птаха, коли той ще так далеко, що здається жайворонком у небі! І в кого іншого вистачить сили розколоти землю й піти під неї?

Хан Тойбос, почувши такі слова, дуже злякався й запрягся не бути таким загребущим та заздрисим.

А семеро братів, які пішли під землю, надумали вийти на поверхню аж коло юрти хана Болбоса. Як загариміла, задвигтіла земля, жителі міста полякалися й повтікали в гори.

Вийшли хлопці на поверхню, а в місті — нікогисенько. Брати привели дівчину додому, посадили відпочити, а самі розвели вогонь і заходилися готувати їжу.

Хан, побачивши дим біля своєї юрти, звернувся до народу:

— Хто з вас піде до міста подивитися, що там робиться?

Але ніхто не хотів іти, і хан послав до міста бідного сироту. «Нікому за мене заступитися, то й нікому буде за мною журитися. А не піду — то тут загину»,— подумав сирота й подався до міста. Підійшов він до великої юрти і бачить: семеро юнаків варять собі м'ясо, а на почесному місці сидить ханова донька.

Зрадів сирота і мерщій назад до хана — за гарну звістку належить дарунок. Хан Болбос разом з народом вийшов зустрічати свою доньку. Дівчина розповіла батькові, як її визволяли семеро братів. Хан, дізнавшись про особливе уміння хлопців, став просити. Їх до себе на службу. Брати погодилися з умовою, що хан відповість, чи є з умінь важливіше. Кажуть, що й досі хан Болбос ще не відповів братам-умільцям.

каже:

— На землі сліду нема. Певно, ханова дочка летіла.

Тоді встає інший з братів:

— А хто хвалився, що як тільки подивиться на долоню, то вже й знає, що діється на цьому й на тому світі? Ану дізнавайся тепер, де ханова дочка. Той хлопець примружився, по-

*З Днем народження вітаєм,
Щастя й долі Вам бажаєм,
Здоров'я, небесної благодаті,
Миру й злагоди у хаті.*

*Осіпаються дні пелюстками,
Непомітно спливають роки,
Не сумуйте, гордіться літами,
Бо не марно прожиті вони.*

*Як для Вас - то прожито ще мало,
Доживіть хоч принаймні до ста,
Щоб усюди Вас щастя стрічало,
А для горя щоб час не настав.*

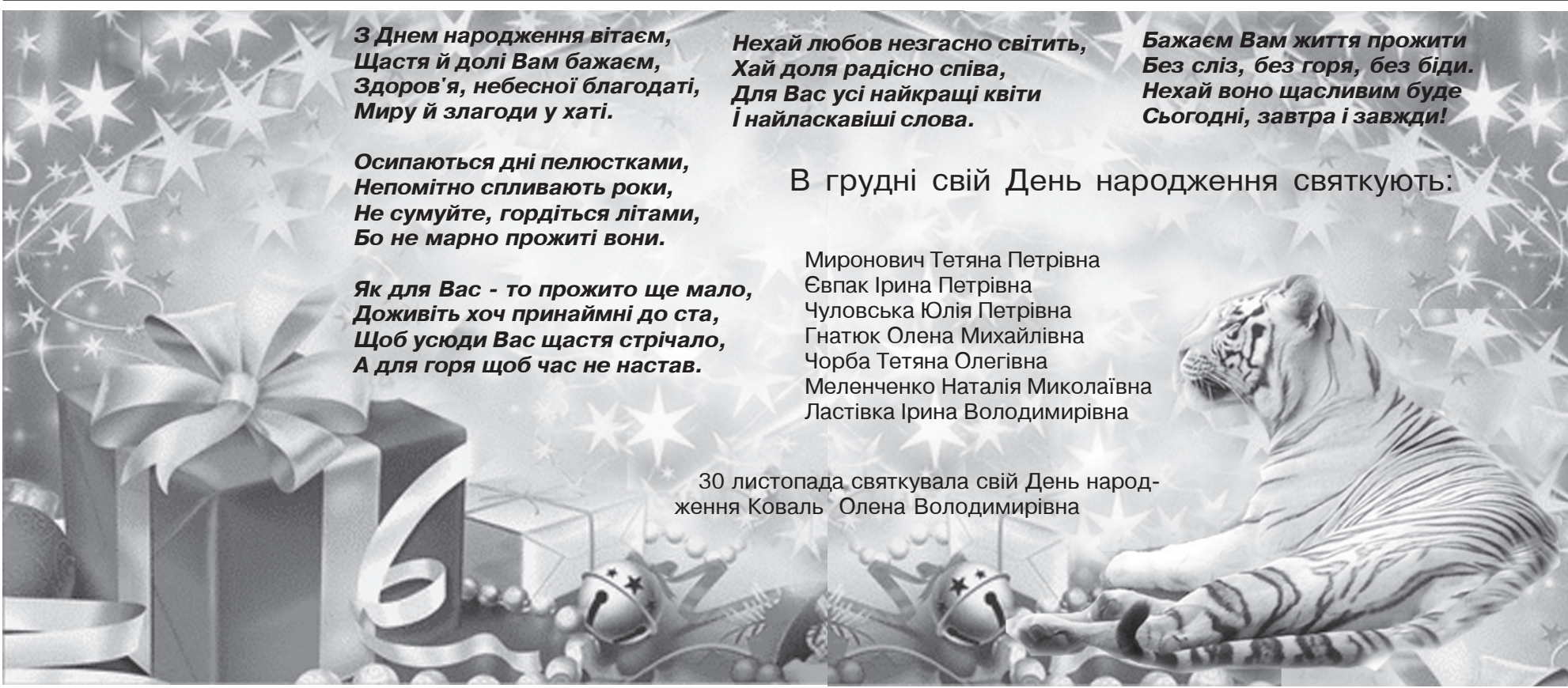
*Нехай любов незгасно світить,
Хай доля радісно співає,
Для Вас усі найкращі квіти
І найласкавіші слова.*

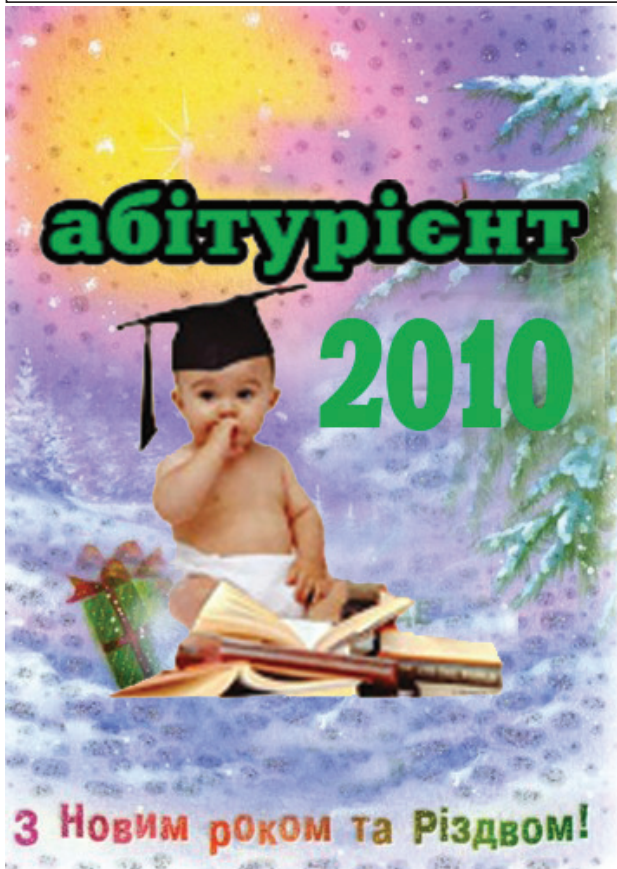
*Бажаєм Вам життя прожити
Без сліз, без горя, без біди.
Нехай воно щасливим буде
Сьогодні, завтра і завжди!*

В грудні свій День народження святкують:

Миронович Тетяна Петрівна
Євпак Ірина Петрівна
Чуловська Юлія Петрівна
Гнатюк Олена Михайлівна
Чорба Тетяна Олегівна
Меленченко Наталія Миколаївна
Ластівка Ірина Володимирівна

30 листопада святкувала свій День народження Коваль Олена Володимирівна

розвиваючи творчі здібності кожного. Афанасій Фет написав: «Учись у них – у дуба, у берези...». Так, людям сьогодні, які і тисячі років тому, є чому повчитися у природи. У природі виживає найсильніший. У нашому житті досягає успіху той, хто постійно самовдосконалюється та невпинно йде до своєї мети. В природі кожна тварина турбується про своє виживання. Наші сучасники роблять все, аби жити добре, жити гідно, так, щоб діти пишалися своїми батьками. Майже всі розуміють, що жити, цінуючи те, що маєш, та прагнути досягти більшого – це і є проста життєва мудрість, продиктована самою природою лю-

дини.

Тож вам, шановні учні, школярі, бажаємо понад усе цінувати свої таланти, шукати можливості для їх реалізації та використовувати ці шанси на всі 100 %. Зробіть правильний вибір. Будьте мудрими. Хай Вам щастить!

**Від редактора
"Молодіжного вісника"**

Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище запрошує на навчання

**Лауреати виставки
«Сучасна освіта в
Україні»**

2002 рік – бронзова медаль у номінації «Інноваційні технології у навчанні».

2003 рік – бронзова медаль у номінації «Комп'ютеризація і інформатизація навчального процесу».

2005 рік – бронзова медаль в номінації «Упровадження профільного навчання в загальноосвітній школі».

2006 рік – срібна медаль в номінації «Комп'ютеризація і інформатизація навчання у загальноосвітній школі та профтехучилищі».

2007 рік – ДПТНЗ «ВМВПУ» увійшло до 100 найкращих ПТНЗ України

2009 рік – срібна медаль у конкурсі інноваційних розробок Дванадцятої міжнародної виставки навчальних закладів "Сучасна освіта в Україні 2009"

На базі 9 класів

Термін навчання - 2 роки 10 місяців

Юнаки та дівчата

1. «Бармен. Офіціант» .
2. «Кухар. Кондитер».
3. «Кухар. Офіціант».
4. «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів».
5. «Оператор комп'ютерного набору. Обліковець».
6. «Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки».

Юнаки

7. «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин».
8. «Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення».

Дівчата

9. «Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку».
10. «Секретар. Оператор комп'ютерного набору». «Секретар. Оператор поштового зв'язку»
12. «Оператор електрозв'язку . Оператор поштового зв'язку».

13. «Кухар. Кондитер», «Оператор комп'ютерного набору. Опе-

ратор комп'ютерної верстки» будуть формуватися групи з числа молоді, які мають вади слуху.

На базі 11 класів

Термін навчання - 10 місяців

Дівчата

1. «Секретар. Оператор комп'ютерного набору».
2. «Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку».
3. «Секретар. Оператор поштового зв'язку».
4. «Оператор електрозв'язку. Оператор поштового зв'язку».
5. «Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки».

Юнаки.

6. «Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення»

Юнаки та дівчата

7. «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів».
8. «Кухар. Кондитер».
9. «Кухар. Офіціант».
- Термін навчання - 1 рік 5 місяців
10. «Оператор комп'ютерного набору. Обліковець» .
11. «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин» (юнаки).

12. Агент з постачання - 10 місяців

На III ступінь навчання

На базі робітничої професії з отриманням диплома молодшого спеціаліста

Учні отримують стипендію в розмірі 200 гривень

Запрошуються до співпраці учні усіх курсів училища. Чекаємо від Вас заміток про події з навчального, культурно-масового, спортивного життя ваших груп чи всього училища. Приймаються також замітки чи статті про цікавих особистостей училища (майстрів, викладачів, співробітників і учнів). Матеріали бажано супроводжувати кількома якісними фотознімками з підписами до них.

ОГОЛОШЕННЯ

Замітка повинна мати: 1) назву; 2) ім'я та прізвище автора, номер групи, в якій він навчається; 3) дату та місце події; 4) вказівку на організатора заходу, місце проведення та тих, хто був задіяний (вказувати повні імена та прізвища); 5) обсяг замітки 0,5-1 аркуш А4 (бажано в електронному варіанті). Чекаємо на Ваші пропозиції.

Свідоцтво про реєстрацію Серія ВЦ № 696-54-Р Редакція: (0432) 27-45-64

Назва видання: Молодіжний Вісник Відділ розповсюдження: (0432) 27-45-64 Тираж: 1300 шт. Рекомендована ціна: договірна Видавець: "ВМВПУ"

Редакційна колегія "ВМВПУ" Редактор: Тютюнник М.М. Літ редактор: Ластівка І.В., Боровська В.В., Драчук Н.В., члени учнівського самоврядування Комп'ютерна верстка: Олексіенко Г.П. Адреса редакції: м. Вінниця, вул.Червоноармійська,5

- Статті публікуються в порядку обговорення. - Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей. - Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються. - Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано в друкарні ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед", м.Вінниця, вул.Чехова, 12а. Телефон: (0432) 63-07-97, 63-50-55 Тираж 1300 прим. Замовлення №90907